

แผนยุทธศาสตร์

เตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหา
โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ
(พ.ศ. 2556 - 2559)

สุขภาพคน

สุขภาพสัตว์
และสัตว์ป่า

สิ่งแวดล้อม

แผนยุทธศาสตร์

เตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหา
โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ
(พ.ศ. 2556 - 2559)

แผนยุทธศาสตร์

**เตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหา
โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ
(พ.ศ. 2556 - 2559)**

ชื่อหนังสือ : แผนยุทธศาสตร์เตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ
(พ.ศ. 2556-2559)

ISBN : 978-616-11-1344-5

จำนวนพิมพ์ : 14,000 เล่ม

พิมพ์ครั้งที่ 1 : กันยายน 2555

จัดพิมพ์โดย : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์เตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2556-2559) เป็นการดำเนินงานภายใต้มติคณะกรรมการอำนวยการป้องกัน ควบคุม และแก้ไขปัญหาสถานการณ์โรคไข้หวัดนก และการเตรียมพร้อมสำหรับการระบาดใหญ่ของไข้หวัดใหญ่ ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งมีพลตรีสนั่น ขจรประศาสน์ รองนายกรัฐมนตรี (ในขณะนั้น) เป็นประธานกรรมการ โดยกำหนดให้มีการประเมิน และจัดทำแผนยุทธศาสตร์ฉบับใหม่ต่อเนื่องจากแผนยุทธศาสตร์ป้องกัน ไข้ และเตรียมพร้อมรับมือปัญหาโรคไข้หวัดนก และการระบาดใหญ่ของโรคไข้หวัดใหญ่ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2553) ที่ได้สิ้นสุดลงในปี พ.ศ. 2553 ประกอบกับมติสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2552 เสนอต่อคณะรัฐมนตรีให้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อการบริหารจัดการโรคติดต่ออุบัติใหม่แบบบูรณาการ จึงนำมาสู่การจัดทำแผนยุทธศาสตร์เตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2556-2559) ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแผนปฏิบัติการแม่บทในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่ออุบัติใหม่ ให้องค์กรที่เกี่ยวข้องได้ใช้เป็นกรอบการจัดทำแผนปฏิบัติการ และร่วมกันขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ให้บรรลุวัตถุประสงค์ต่อไป

แผนยุทธศาสตร์เตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2556-2559) เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกองค์กรภาคีต่างๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน ที่ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ โดยพิจารณาสถานการณ์โรคติดต่ออุบัติใหม่ที่สำคัญทั้งในประเทศและต่างประเทศ แนวโน้มของการเกิดโรคติดต่ออุบัติใหม่ รวมถึงการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2553) ซึ่งแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ได้บูรณาการแนวคิดและทิศทางในการจัดทำแผนให้สอดคล้องกับทั้งยุทธศาสตร์ภายในประเทศ และพันธสัญญาในกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ เช่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559 กฎอนามัยระหว่างประเทศ พ.ศ. 2548 แผนยุทธศาสตร์สำหรับโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก พ.ศ. 2553 และกรอบการดำเนินงานของสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ในการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และแผนงาน โครงการ

แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับนี้ ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2555 โดยเป็นกรอบและแนวทางอย่างกว้าง ดังนั้นหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องในภาคส่วนต่างๆ สามารถกำหนดแนวทางและมาตรฐานเพิ่มเติมในระดับที่จำเป็น โดยสอดคล้องกับภารกิจของหน่วยงานและความเหมาะสมทางวิชาการ ตลอดจนการบริหารจัดการ และความสอดคล้องกับสถานการณ์ของปัญหา และเงื่อนไขการทำงานที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

สิงหาคม 2555

คณะกรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2555-2559)

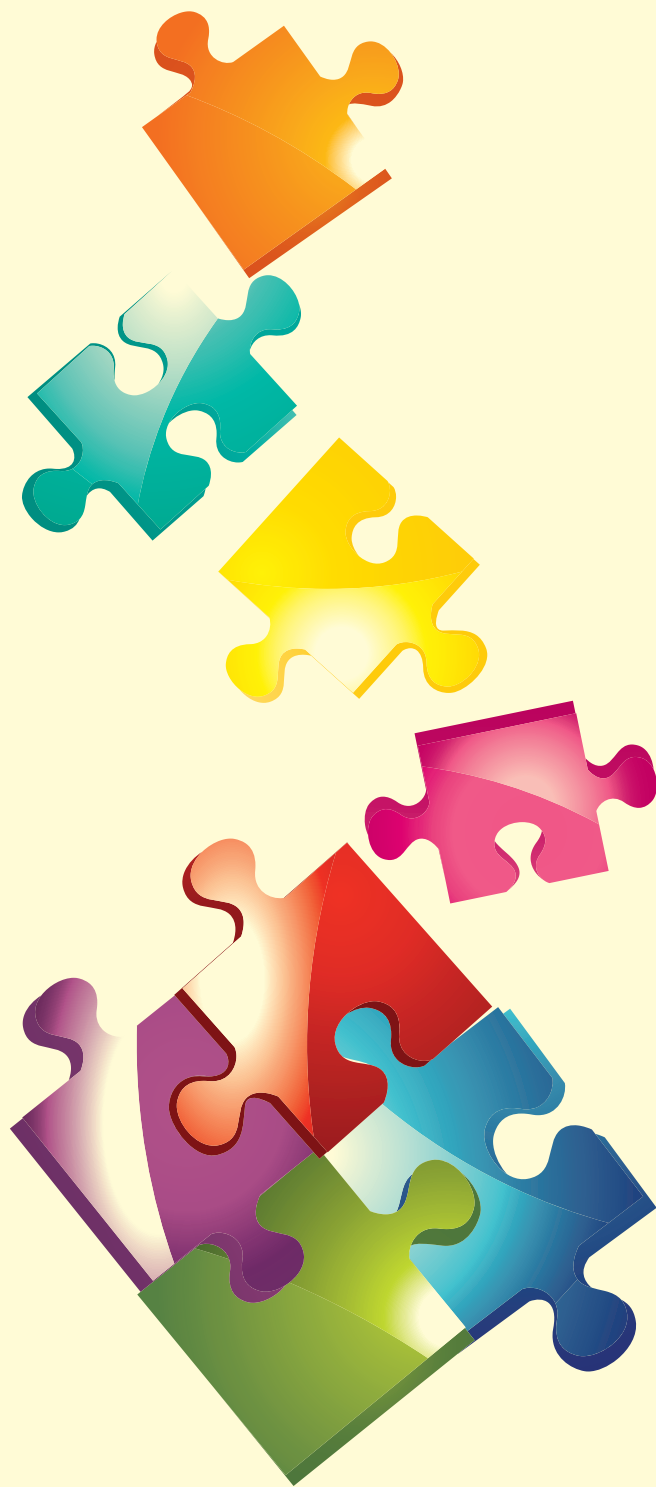
แผนยุทธศาสตร์

เตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2556-2559)

	หน้า
คำนำ	
1 สถานการณ์โรคติดต่ออุบัติใหม่ที่สำคัญในประเทศไทย และในต่างประเทศ	1
2 สรุปผลการดำเนินงานของแผนยุทธศาสตร์ป้องกัน แก้ไข และเตรียมพร้อมรับปัญหาโรคไข้หวัดนกและการระบาดใหญ่ของโรคไข้หวัดใหญ่ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 - 2553)	3
3 ความสำคัญของปัญหาและแนวโน้มในอนาคต	7
4 แนวคิดและหลักการแผนยุทธศาสตร์เตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2556 - 2559)	10
5 วิสัยทัศน์	13
6 เป้าประสงค์	13
7 เป้าหมาย	13
8 สรุปสาระสำคัญของแผนยุทธศาสตร์เตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2556 - 2559)	14
ยุทธศาสตร์เตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2556 - 2559)	17
ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาระบบเฝ้าระวัง ป้องกัน รักษา และควบคุมโรค ภายใต้แนวคิดสุขภาพหนึ่งเดียว	19
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การจัดการระบบการเลี้ยง และสุขภาพสัตว์ และสัตว์ป่าให้ปลอดภัย	27
ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาระบบจัดการความรู้ และส่งเสริมการวิจัยพัฒนา	35
ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาระบบบริหารจัดการเชิงบูรณาการและเตรียมความพร้อม ตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน	41
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสื่อสาร และประชาสัมพันธ์ความเสี่ยงของโรคติดต่ออุบัติใหม่	47
9 บทบาทหน้าที่หลักของหน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน	53
10 การบริหารจัดการ และขับเคลื่อนแผน	63
ภาคผนวก	67
▶ คณะกรรมการอำนวยการเตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ	69
▶ คณะกรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559)	73
▶ คณะทำงานจัดทำแผนยุทธศาสตร์โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559)	79
▶ มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 28 สิงหาคม 2555	83
▶ รายงานผู้จัดทำแผนยุทธศาสตร์เตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2556 - 2559)	87

แผนยุทธศาสตร์

เตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2556-2559)

1

สถานการณ์โรคติดต่ออุบัติใหม่ที่สำคัญในประเทศไทย และในต่างประเทศ

1.1 สถานการณ์โรคและสภาพปัญหา

โรคติดต่ออุบัติใหม่ ตามนิยามขององค์การอนามัยโลก หมายถึง โรคติดต่อที่เกิดจากเชื้อใหม่ (New infectious diseases) โรคติดต่อที่พบในพื้นที่ใหม่ (New geographical areas) โรคติดต่ออุบัติซ้ำ (Re-emerging infectious diseases) เชื้อก่อโรคที่ดื้อต่อยาต้านจุลชีพ (Antimicrobial resistant organism) และเหตุการณ์จู่โจมของมนุษย์ด้วยสารชีว

ในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมาได้เกิดการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่ขึ้นทั่วโลกอย่างต่อเนื่อง ทั้งโรคติดเชื้อชนิดใหม่ที่เพิ่งค้นพบการระบาดในมนุษย์ หรือโรคติดเชื้อที่พบในพื้นที่ใหม่ เช่น โรคเอชส โรคซาร์ส โรคติดเชื้อไวรัสนิปาห์และไวรัสเฮนดรา (Nipah and Hendra viral disease) โรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่า-มาร์บวร์ก (Ebola-marburg viral disease) โรคไข้เวสต์ไนล์ (West Nile fever) โรคสมองฝ่อ (variant - Creutzfeldt - Jakob disease) หรือเกิดจากเชื้อโรคที่กลายพันธุ์ เช่น เชื้อไข้หวัดนก (H5N1) เชื้อไข้หวัดใหญ่ A (H1N1) pdm09 ที่ระบาดใหญ่ในปี พ.ศ. 2552 เชื้ออีโคไลโอ104 (*E.coli* O104) โรคไข้กาฬหลังแอ่นจากเชื้อสายพันธุ์ใหม่ เชื้อโรคดื้อยา รวมทั้งโรคติดต่ออุบัติซ้ำ ซึ่งเป็นโรคติดเชื้อที่เคยแพร่ระบาดในอดีตและสงบไปแล้ว แต่กลับระบาดขึ้นใหม่ เช่น โรคไข้ปวดข้อยุงลาย (Chikungunya fever) กาฬโรค รวมถึงความเสี่ยงจากโรคติดเชื้อที่ใช้เป็นอาวุธชีวภาพ (Bioterrorism) เช่น แอนแทรกซ์ ไซทรพิษ เป็นต้น

การเกิดโรคติดต่ออุบัติใหม่เป็นผลจากปัจจัยหลายประการ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงด้านประชากร และพฤติกรรมมนุษย์ การเปลี่ยนแปลงของเชื้อโรค การค้าไม่ถูกต้องซึ่งทำให้เกิดการติดต่อยาปฏิชีวนะ การพัฒนาด้านเทคโนโลยีและอุตสาหกรรม การเปลี่ยนแปลงทางนิเวศวิทยาของสัตว์นำโรคและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โรคติดต่ออุบัติใหม่ส่วนใหญ่มีความซับซ้อนยากต่อการจัดการ หากขาดระบบ และเครื่องมือป้องกันควบคุมโรคที่มีประสิทธิภาพแล้ว โรคเหล่านี้อาจก่อความสูญเสียต่อชีวิตและสุขภาพของประชาชน และอาจส่งผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจอย่างมหาศาล

สำหรับประเทศไทย เกิดโรคติดต่ออุบัติใหม่อยู่เป็นระยะๆ เช่น พบผู้ป่วยโรคซาร์สในเดือน มีนาคม พ.ศ. 2546 พบการระบาดของโรคไข้หวัดนกในสัตว์ปีก ระหว่างปี พ.ศ. 2547-2551 ซึ่งทำให้พบผู้ป่วยและเสียชีวิตในช่วงปี พ.ศ. 2547-2549 และยังคงมีความเสี่ยงที่จะเกิดการแพร่กระจายเชื้อจากประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชีย การระบาดใหญ่ของโรคไข้หวัดใหญ่ Pandemic (H1N1) 2009 หรือ ไข้หวัดใหญ่ 2009 ในปี พ.ศ. 2552 ทำให้มีผู้ป่วยและผู้เสียชีวิตเป็นจำนวนมาก โรคไข้ปวดข้อยุงลาย (Chikungunya fever) กลับมาอีกในปี พ.ศ. 2551-2552 โรคลีเจียนแนร์ (Legionellosis) ทำให้มีนักท่องเที่ยวต่างชาติด่วยเป็นระยะ โรคเมลิออยโดสิส (Meliodosis) พบมากขึ้นในประเทศ โรคมือ เท้า ปาก (Hand, Foot and Mouth disease; HFMD) ที่เกิดจากเชื้อที่มีความรุนแรงก็พบบ่อยขึ้น และมีการแพร่ระบาดในปี พ.ศ. 2555

1.2 แนวโน้มความเสี่ยงสำหรับประเทศไทย

โรคติดต่ออุบัติใหม่ในปัจจุบันมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น โดยส่วนใหญ่มีต้นกำเนิดมาจากสัตว์หรือสัตว์ป่า และมีปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรค ได้แก่ การเคลื่อนย้ายของประชากร ความชุกชุมของสัตว์พาหะนำโรค เช่น ยุง การขาดความรู้ความเข้าใจและความตระหนักในการป้องกัน ควบคุมโรคของประชาชน การปฏิบัติตนไม่ถูกต้องตามหลักสุขอนามัยหรือสุขลักษณะ การอยู่รวมกันอย่างหนาแน่น ประชาชนบางกลุ่มมีความเสี่ยงที่จะติดโรคเนื่องจากมีความต้านทานโรคต่ำ เช่น เด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ผู้สูงอายุ ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง หญิงตั้งครรภ์ ผู้มีภาวะอ้วน ประชาชนบางกลุ่มที่มีโอกาสสัมผัสโรคมาก เช่น เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ คนทำงานในโรงฆ่าสัตว์ คนฆ่าเหล้าเนื้อสัตว์ สัตวบาล และสัตวแพทย์ ประชาชนบางกลุ่มมีโอกาสแพร่โรคหรือรับโรคได้ง่าย เช่น กลุ่มผู้ปกครอง ผู้ดูแลเด็กหรือกลุ่มผู้เดินทางไปต่างประเทศ

การประเมินความเสี่ยงและแนวโน้มของการเกิดโรค จะให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและกำหนดแนวทางการป้องกันควบคุมโรคได้อย่างถูกต้องและเฉพาะเจาะจงมากขึ้น

โรคติดต่ออุบัติใหม่ที่มีความเสี่ยงในประเทศไทย อาจแบ่งได้ 3 กลุ่ม คือ

1. โรคติดต่ออุบัติใหม่หรืออุบัติซ้ำที่เกิดขึ้นแล้วในประเทศ เช่น โรคไข้หวัดนก (H5N1) โรคไข้หวัดใหญ่ 2009 โรคมือ เท้า ปาก โรคลิเจียนแนร์ โรคไข้ปวดข้อยุงลาย วัณโรค โรคบรูเซลโลสิส โรครินเดอร์เปส และโรคไข้กาฬหลังแอ่นจากเชื้อ serogroup W-135 เป็นต้น

2. โรคติดต่ออุบัติใหม่ที่อาจแพร่มาจากต่างประเทศ เช่น โรคไข้เหลือง (Yellow fever) โรคลิชมาเนีย (Leishmaniasis) โรคติดเชื้อไวรัสนิปาห์ (Nipah viral disease) โรคไข้เวสต์ไนล์ (West Nile fever) โรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่า-มาร์บูร์ก (Ebola-marburg viral disease) โรคสมองฝ่อ (variant - Creutzfeldt - Jakob disease ; vCJD) ที่เกิดจากโรคสมองฝ่อในวัว หรือ โรควัวบ้า (Bovine Spongiform Encephalopathy ; BSE or mad cow disease) โรคพีพีอาร์ (Peste des petits ruminants) โรคที่อาจติดมากับสัตว์ เช่น โรคฝีดาษลิง (Monkeypox) และโรคติดเชื้อที่ใช้เป็นอาวุธชีวภาพ (Bioterrorism) เช่น แอนแทรกซ์ (Anthrax) ไข้ทรพิษ (Smallpox) และกาฬโรค (Plague) เป็นต้น

3. โรคติดต่ออุบัติใหม่ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต เช่น โรคที่เกิดจากการกลายพันธุ์ของเชื้อไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ โรคจากเชื้อดื้อยาชนิดใหม่

การประเมินความเสี่ยงของหน่วยงานสาธารณสุขในปี พ.ศ. 2553 โดยใช้ข้อมูลด้านระบาดวิทยา ด้านชุมชน ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านปศุสัตว์ เพื่อระบุโรคติดต่ออุบัติใหม่ที่จะเป็นปัญหาสำคัญของประเทศไทย พบว่า หน่วยงานสาธารณสุขมีความกังวลมากต่อโรคไข้หวัดใหญ่ตามฤดูกาล โรคมือ เท้า ปาก โรคไข้หวัดนก โรคไข้ปวดข้อยุงลาย โรคไข้กาฬหลังแอ่น โรคติดเชื้อจากสเตรปโตคอกคัสซูอิส (*Streptococcus suis*) หรือโรคหูดับ และโรคโบทูลิซึม (Botulism) นอกจากนี้ ยังมีข้อกังวลเกี่ยวกับโรคติดต่ออุบัติใหม่อื่นๆ ที่เกิดขึ้นประปรายในพื้นที่ เช่น โรคลิเจียนแนร์

โรคเมลิออยโดสิส รวมทั้งโรคที่อาจแพร่มาจากต่างประเทศ เช่น โรคติดเชื้อไวรัสซิกา โรคมัลติเพิลเซลิซิส หรือโรคที่อาจเกิดขึ้นใหม่ในอนาคต

ประเทศไทย มีความจำเป็นที่จะต้องสร้างศักยภาพ ระบบ และเครื่องมือป้องกัน ควบคุม โรคติดต่ออุบัติใหม่ รวมทั้งเตรียมความพร้อมตอบโต้โรคติดต่ออุบัติใหม่อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยลดผลกระทบทางเศรษฐกิจ และสังคม จากการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่ได้

2

สรุปผลการดำเนินงานของแผนยุทธศาสตร์ป้องกัน แก้ไข และเตรียมพร้อมรับปัญหาโรคไข้หวัดนก และการระบาดใหญ่ของโรคไข้หวัดใหญ่ ๑ ปีที่ 2 (พ.ศ. 2551-2553)

ในช่วงปี พ.ศ. 2551-2553 การดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ป้องกัน แก้ไข และเตรียมพร้อมรับปัญหาโรคไข้หวัดนกและการระบาดใหญ่ของโรคไข้หวัดใหญ่ ๑ ปีที่ 2 (พ.ศ. 2551-2553) ประสบความสำเร็จในระดับที่น่าพอใจ กล่าวคือ สามารถลดการแพร่ระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่ในสัตว์เศรษฐกิจ สัตว์พื้นเมือง สัตว์ป่า สิ่งแวดล้อม ลดโอกาสการติดต่อระหว่างสัตว์และคน หน่วยงานในภาคส่วนต่างๆ มีความพร้อมและสามารถจัดการในภาวะฉุกเฉินด้านโรคติดต่ออุบัติใหม่ มีระบบการป้องกัน ควบคุม และเฝ้าระวังโรคที่ชัดเจน มีความพร้อมในด้านการวินิจฉัย ดูแลและรักษาพยาบาลผู้ป่วยโรคติดต่ออุบัติใหม่ โดยทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการป้องกัน ควบคุม และแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่ของประเทศ และประเทศไทยสามารถจัดการความรู้ วิจัยและพัฒนาด้านโรคติดต่ออุบัติใหม่จนสามารถพึ่งตนเองได้มากขึ้น

จำแนกผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ ได้ดังนี้

2.1) การจัดระบบการผลิตและเลี้ยงสัตว์ปีก

- สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมาย โดยมีการปรับปรุงและพัฒนารูปแบบการจัดการระบบการเลี้ยงสัตว์ปีกพื้นเมือง เป็ดไล่ทุ่ง ไก่ชน และสัตว์ปีกเชิงพาณิชย์ที่ถูกหลักสุขาภิบาล โดยเน้นระบบการเลี้ยงแบบแยกส่วน (Compartmentalization) ตามมาตรฐานในการป้องกันโรค ซึ่งเป็นที่ยอมรับของหน่วยงานระหว่างประเทศ และประเทศคู่ค้าเพื่อเสริมศักยภาพการส่งออก ควบคุมและตรวจสอบการเคลื่อนย้ายสัตว์ปีก และซากสัตว์ปีกทั้งในประเทศและต่างประเทศ พร้อมทั้งการเฝ้าระวังการแพร่กระจายไข้หวัดนกในสัตว์ปีกธรรมชาติ มีการตรวจสอบย้อนกลับในอุตสาหกรรมสัตว์ปีกเชิงธุรกิจ การฟื้นฟูและเยียวยาผู้ประกอบการเลี้ยงและผลิตสัตว์ปีกที่ประสบปัญหาโรคระบาด

2.2) การเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรค ทั้งในสัตว์และคน

- เมื่อมีการระบาดในสัตว์ปีก สามารถดำเนินมาตรการเพื่อการควบคุมโรคอย่างเหมาะสมภายใน 12 ชั่วโมง นับจากการได้รับแจ้งและรับทราบสัตว์ปีกป่วยหรือตาย
- มีระบบการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรคเชิงรุกในคน เพื่อป้องกันปัญหาการป่วยและตายด้วยโรคไข้หวัดนก โดยมีระบบการคัดกรองผู้ป่วยที่มีอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่ ผู้ป่วยโรคปอดอักเสบรุนแรง การเฝ้าระวังเหตุการณ์การระบาด และการเฝ้าระวังเชื้อไวรัสไข้หวัดใหญ่ ในสถานพยาบาลสาธารณสุขทั่วประเทศ
- มีห้องปฏิบัติการชั้นสูงตรวจโรคในส่วนกลางและภูมิภาคที่มีความปลอดภัยทางชีวภาพ และมีห้องปฏิบัติการเคลื่อนที่พร้อมในภาวะฉุกเฉินและจำเป็น มีการพัฒนาองค์ความรู้และเทคนิคในการตรวจวิเคราะห์เชื้อไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ในคน
- มีทีมบุคลากรที่มีความพร้อมในการเฝ้าระวัง วินิจฉัย และดูแลรักษาพยาบาล และควบคุมโรคทั้งในสัตว์และคน และมีเวชภัณฑ์ป้องกันที่จำเป็นอย่างเพียงพอ โดยมีการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพทีมเฝ้าระวังสอบสวนเคลื่อนที่เร็ว (Surveillance and Rapid Response Team ; SRRT) ระดับส่วนกลาง เขต จังหวัด และระดับอำเภออย่างต่อเนื่องทุกปี มีจำนวนกว่า 1,000 ทีม และกำลังขยายต่อไปยังระดับตำบล และมีการอบรมแพทย์หัวหน้าทีมและผู้สอบสวนหลักปีละ 40 ทีม
- มีสถานบริการสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพในการดูแลและรักษาผู้ป่วยไข้หวัดนก และไข้หวัดใหญ่ทั่วประเทศ โดยมีการฝึกอบรมบุคลากร จัดให้มีห้องแยกโรคในโรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป แม้การสร้างห้องแยกโรคในโรงพยาบาลชุมชนยังมีข้อจำกัด แต่ก็ยังขยายผลอย่างต่อเนื่อง
- มีทีมบุคลากรทางเทคนิคการแพทย์ วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่มีความรู้ทางระบาดวิทยา โมเลกุลและระบาดวิทยาภาคสนามที่มีศักยภาพและความพร้อมในการเฝ้าระวังเชื้อไวรัสไข้หวัดใหญ่ ทั้งระดับส่วนกลางและระดับภูมิภาค มีการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการตรวจวิเคราะห์เชื้อไวรัสไข้หวัดใหญ่ และมีการอบรมระบาดวิทยาโดยห้องปฏิบัติการภาคสนาม (Field Laboratory Epidemiology) แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องปีละ 40 ทีม

2.3) การเตรียมความพร้อมรับการระบาดใหญ่ของไข้หวัดใหญ่

- สามารถจัดการในภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขได้ตามเป้าหมายเมื่อเกิดการระบาดใหญ่ โดยมีการจัดทำแผนและการซ้อมแผนรองรับการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่ในทุกจังหวัดและขยายผลไปยังอำเภอและตำบล สำหรับในส่วนกลางยังมีข้อจำกัดอยู่บ้าง

เนื่องจากมีความซับซ้อนในระบบงานที่จำเป็นต้องมีการบูรณาการในหลายภาคส่วนที่มีขนาดใหญ่ มีมาตรฐานการเตรียมความพร้อมด้านระบบการสั่งการและมาตรฐานของผู้ปฏิบัติการ มีศูนย์ปฏิบัติการตอบโต้ในภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุข และมีการพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์ในภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขในการดูแลรักษาพยาบาลผู้ป่วยในสถานบริการทั้งภาครัฐและเอกชนในทุกๆระดับ รวมถึงจัดทำรูปแบบการจัดตั้งโรงพยาบาลสนาม

- สามารถป้องกัน ควบคุม และรักษาโรคไข้หวัดใหญ่ได้ตามเป้าหมาย โดยสามารถตอบสนองต่อการระบาดใหญ่ของโรคไข้หวัดใหญ่ 2009 เมื่อเดือนพฤษภาคม 2552 ที่ผ่านมามาจนสามารถลดจำนวนผู้ป่วยและผู้เสียชีวิตได้มากเมื่อเทียบกับปริมาณที่คาดการณ์ไว้ และนำบทเรียนมาปรับปรุงเพื่อพัฒนาระบบการเตรียมความพร้อมของประเทศ
- สามารถพึ่งพาตนเองในการผลิตวัคซีน ยาต้านไวรัส เวชภัณฑ์และวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นเพื่อป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ในระยะยาว ได้มีการพัฒนาการบริหารจัดการคลังสำรองยาต้านไวรัส และวัสดุอุปกรณ์ป้องกันตนเองตามเกณฑ์ขั้นต่ำ ให้กับสถานพยาบาลทั่วประเทศ มีการพัฒนาโรงงานผลิตวัคซีนป้องกันไข้หวัดใหญ่ และไข้หวัดนก ในระดับอุตสาหกรรมตามมาตรฐาน หลักเกณฑ์วิธีการที่ดีในการผลิตอาหาร (Good Manufacturing Practice ; GMP) คาดว่าจะสามารถผลิตและจำหน่ายเองได้ในปี พ.ศ. 2557 อีกทั้งมีการจัดตั้งคณะกรรมการวัคซีนแห่งชาติ เพื่อขับเคลื่อนนโยบายตามแผนยุทธศาสตร์วัคซีนแห่งชาติ
- ประชาชนและชุมชนทั่วประเทศสามารถดูแลตนเอง และให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันตลอดช่วงการระบาดใหญ่ ด้วยระบบการสื่อสารความเสี่ยง อย่างไรก็ตาม ระบบการสื่อสารความเสี่ยงของประเทศ ยังคงต้องมีการปรับปรุงศักยภาพให้เป็นเชิงรุกอย่างเป็นระบบและครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายยิ่งขึ้น

2.4) ความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน ประชาชน ภาคธุรกิจ และนานาชาติ

- มีเครือข่ายอาสาสมัครเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมโรคของชุมชนในทุกๆระดับ ตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน ตำบล ไปจนถึงระดับอำเภอและเขต โดยมีการพัฒนาเครือข่ายภาคประชาชน ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการสร้างเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ตำบล และสร้างเครือข่ายการเฝ้าระวังโรคไข้หวัดนกในทุกอำเภอ สำหรับการดำเนินงานภาคประชาชนมีการจัดตั้งเครือข่ายการเฝ้าระวังโรคในพื้นที่ โดยความร่วมมือของผู้นำชุมชนและอาสาสมัคร

- มีเครือข่ายการเฝ้าระวังป้องกันควบคุมโรคโดยหน่วยงานนอกภาครัฐ โดยเฉพาะภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการผลิต โดยการศึกษาวิเคราะห์สภาวะการผลิต การตลาด การบริโภค การแปรรูป และการส่งออกของสินค้าไก่เนื้อและผลิตภัณฑ์ทั้งในและต่างประเทศ และทบทวนยุทธศาสตร์การผลิตสินค้าไก่เนื้อและผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ซึ่งมีการวางระบบการประสานงานระหว่างหน่วยงานให้เกิดการบูรณาการตามเป้าหมาย
- มีเครือข่ายวิจัยของสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) เป็นความร่วมมือภูมิภาคเอเชียในการวิจัยโรคติดเชื้ออุบัติใหม่อุบัติซ้ำ (Asia Partnership for Emerging Infectious Disease Research ; APEIR) เพื่อบริหารจัดการความรู้ และแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับไข้หวัดนก พัฒนาศักยภาพนักวิจัยและเครือข่าย ตลอดจนการนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติและการเปลี่ยนแปลงนโยบาย ในระยะเริ่มต้น มีประเทศสมาชิก 5 ประเทศ ได้แก่ ไทย จีน เวียดนาม อินโดนีเซีย และกัมพูชา
- มีช่องทางการสื่อสารประชาสัมพันธ์ ทั้งในและนอกฤดูกาลระบาดที่ครอบคลุมทุกจังหวัด และสามารถเข้าถึงประชากรกลุ่มเป้าหมาย โดยจัดทำโครงการพัฒนารูปแบบการเลี้ยงที่ลดความเสี่ยงต่อโรคไข้หวัดนกและโรคระบาดอื่นในไก่พื้นเมือง โดยมีการสร้างฟาร์มสาธิตเพื่อถ่ายทอดความรู้ให้กับเกษตรกรภายในกลุ่มเกษตรกรอำเภอ รวม 3,548 แห่ง และมีเครือข่ายภาคประชาชนอย่างน้อย 173,640 คน
- มีแนวทางการเฝ้าระวังและควบคุมโรค และการดูแลรักษาพยาบาลร่วมกับต่างประเทศ โดยมีการพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศ ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี โดยเน้นการให้ความช่วยเหลือในการตรวจวินิจฉัยและควบคุม ป้องกันโรคไข้หวัดนกให้แก่ประเทศเพื่อนบ้าน และสนับสนุนให้มีความร่วมมือในการควบคุม ป้องกันโรคไข้หวัดนกร่วมกับองค์กรระหว่างประเทศ
- มีช่องทางประชาสัมพันธ์แก่ประชาคมระหว่างประเทศ โดยมีการประสานงานกับต่างประเทศ เช่น องค์การอนามัยโลก และองค์กรต่างประเทศอื่นๆ ในด้านการเฝ้าระวังโรค และการเตรียมความพร้อมรับการระบาดใหญ่ของโรคไข้หวัดใหญ่ และโรคติดต่ออุบัติใหม่อื่นๆ

โดยสรุป การดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ป้องกัน แก้ไข และเตรียมความพร้อมรับมือปัญหาโรคไข้หวัดนก และการระบาดใหญ่ของโรคไข้หวัดใหญ่ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2553) ช่วยลดการแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดนก จนไม่พบการเกิดโรคไข้หวัดนกในสัตว์ปีกเป็นเวลามากกว่า 3 ปี (พบการระบาดครั้งล่าสุดในเดือนพฤศจิกายน ปี พ.ศ. 2551) และไม่พบผู้ป่วยโรคไข้หวัดนกรายใหม่ในคนเป็นเวลามากกว่า 5 ปี (พบผู้ป่วยรายสุดท้ายในเดือนกรกฎาคม ปี พ.ศ. 2549) รวมทั้งสามารถ

ตอบสนองต่อการระบาดใหญ่ของไข้หวัดใหญ่ ในปี พ.ศ. 2552 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ยังมีความจำเป็นต้องเร่งพัฒนาความเข้มแข็งของบุคลากร และระบบการเตรียมความพร้อมของประเทศโดยความร่วมมือจากหน่วยงานทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง เพื่อป้องกันและบรรเทาความสูญเสียจากโรคเหล่านี้ และโรคติดต่ออุบัติใหม่อื่นๆ ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้

3

ความสำคัญของปัญหาและแนวโน้มในอนาคต

3.1 การแพร่ระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่ในภูมิภาคทั่วโลก เป็นภัยคุกคามต่อภาวะสุขภาพในทุกประเทศ

ปัจจุบันภัยคุกคามจากการแพร่ระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่ กำลังเป็นปัญหาที่ทั่วโลกหวัดวิตก เนื่องจากทุกๆ ปี จะมีโรคติดต่ออุบัติใหม่เกิดขึ้นซึ่งล้วนแล้วแต่มีความซับซ้อน ส่วนใหญ่เป็นโรคติดต่อระหว่างสัตว์และคน และมักส่งผลกระทบต่อสุขภาพ เศรษฐกิจและสังคมอย่างมาก โดยพบว่าในช่วง 3 ทศวรรษที่ผ่านมา มีโรคติดต่อเกิดขึ้นใหม่จำนวนมาก และมีโรคที่สำคัญ ได้แก่ โรคเอดส์ โรคซาร์ส โรคไข้หวัดนก และโรคไข้หวัดใหญ่ 2009 เกิดขึ้นครั้งแรกในโลก

ดังนั้น ทุกประเทศทั่วโลกจำเป็นต้องเตรียมการเฝ้าระวัง ป้องกันการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่ รวมถึงประสานข้อมูลระหว่างประเทศต่างๆ อย่างใกล้ชิด เพื่อป้องกันและสกัดกั้นการแพร่ระบาดอย่างเต็มที่

3.2 ความเสี่ยงของการเกิดโรคติดต่ออุบัติใหม่มีมากขึ้น

1) **ปัจจัยด้านชีวภาพ** เช่น วิวัฒนาการ หรือการกลายพันธุ์ของเชื้อโรค โดยเฉพาะเชื้อไวรัส ที่มีแหล่งโรคในสัตว์หรือผลิตภัณฑ์จากสัตว์ การติดต่อยาปฏิชีวนะของเชื้อโรคหลายชนิดที่มีสาเหตุหลักมาจากการใช้ยาอย่างไม่ถูกต้อง และการเพิ่มขึ้นของประชากรที่มีภูมิคุ้มกันโรคต่ำ เช่น ผู้ติดเชื่อเอดส์ ฯลฯ ทำให้เชื้อฉวยโอกาสหลายชนิด รวมทั้งเชื้อวัณโรคกลับมา มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอีก นอกจากนี้ ประชากรผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ก็เป็นประชากรกลุ่มเสี่ยงเนื่องจากมีภูมิคุ้มกันโรคติดเชื้อลดลง

2) **ปัจจัยด้านโครงสร้างประชากรและพฤติกรรมมนุษย์** การเพิ่มขึ้นของประชากรโลก ทำให้มีการอพยพเคลื่อนย้ายเข้าสู่เขตเมืองที่มีบริการสาธารณสุขไม่เพียงพอ ขาดแคลนน้ำสะอาด ที่อยู่อาศัยแออัด มีปัญหาการกำจัดขยะ และปัญหาด้านสุขอนามัยอื่นๆ การเปลี่ยนแปลงวิถีการดำรงชีวิต จากสังคมชนบทเป็นสังคมเมือง ทำให้มนุษย์มีพฤติกรรมการกินอยู่ที่เปลี่ยนไป

อาทิ การบริโภคอาหารที่ผลิตจากแหล่งผลิตคราวละมากๆ เสี่ยงต่อการระบาดของโรคอาหารเป็นพิษ การฝากเลี้ยงเด็กเล็กตามศูนย์เด็กเล็กเสี่ยงต่อการระบาดของโรคมือ เท้า ปาก เพิ่มมากขึ้น การใช้เครื่องอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวันจนขาดการออกกำลังกาย ทำให้สุขภาพไม่แข็งแรง มีภูมิต้านทานโรคต่ำลง เป็นต้น รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ เช่น การฉีดยาเสพติด ที่เสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเลือดหลายโรค และพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ปลอดภัยทำให้เสี่ยงต่อปัญหาโรคเอดส์ เป็นต้น

3) ปัจจัยด้านการเดินทางและการค้าระหว่างประเทศ การเดินทางระหว่างประเทศ การเคลื่อนย้ายของประชากรข้ามพรมแดน การขนส่งสินค้า และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ระหว่างประเทศ ที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้โรคติดต่ออุบัติใหม่ต่างๆ สามารถแพร่กระจายจากพื้นที่หนึ่งไปสู่พื้นที่อื่นได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งมักก่อให้เกิดการระบาดอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ดังเช่น การแพร่ระบาดทั่วโลกของไข้หวัดใหญ่ที่ใช้เวลาน้อยกว่าในอดีต เพราะการคมนาคมสะดวกสบายรวดเร็วขึ้น

4) ปัจจัยด้านสังคมและเศรษฐกิจ ปัญหาความยากจน นำมาซึ่งปัญหาสุขภาพ ประชากรยากจน ในชนบทและในเขตเมือง รวมถึงแรงงานต่างด้าว เป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการติดโรคต่างๆ ได้มากกว่าประชากรกลุ่มอื่นๆ เนื่องมาจากความด้อยโอกาสในการเข้าถึงข่าวสารและบริการสาธารณสุขพื้นฐาน ทำให้ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคติดต่อ เป็นผลให้ขาดพฤติกรรมอนามัยที่ช่วยป้องกันโรค นอกจากนี้ยังมีความเสี่ยงต่อปัญหาการก่อการร้าย โดยการใช้เชื้อโรคเป็นอาวุธ (Bioterrorism) เช่น กรณีผู้ก่อการร้ายใช้สปอร์ของเชื้อแอนแทรกซ์ผสมผงแป้งบรรจุลงในจดหมายและไปรษณียบัตรในสหรัฐอเมริกา เมื่อปี พ.ศ. 2545 ผู้ก่อการร้ายอาจใช้เชื้อโรคอื่นๆ เช่น เชื้อไวรัสไข้ทรพิษ ซึ่งถูกกวาดล้างไปแล้ว กลับมาสร้างปัญหาได้

5) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และระบบการเลี้ยงสัตว์ การพัฒนาอุตสาหกรรมคูกความระบบนิเวศเพิ่มมากขึ้น การบุกรุกป่าทำให้เกิดความไม่สมดุลของธรรมชาติ จึงเอื้อต่อการแพร่เชื้อโรค การผลิตอาหารจากการเลี้ยงสัตว์โดยขาดการจัดการที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเลี้ยงไก่ เป็ด อย่างหนาแน่น เพื่อการส่งออกโดยขาดการป้องกันโรคในฟาร์ม (Farm Biosecurity) อย่างเพียงพอ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของการแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดนก พฤติกรรมของมนุษย์เหล่านี้ นำมาซึ่งโรคระบาดใหม่ๆ ที่คุกคามสุขภาพทั้งมนุษย์และสัตว์

6) ปัจจัยด้านโครงสร้างสาธารณสุข และการบริการทางสุขภาพสัตว์ การขาดแคลนทรัพยากรและงบประมาณในระบบสาธารณสุข การไม่ให้ความสำคัญกับปัญหาโรคติดต่ออย่างเพียงพอ รวมทั้งการละเลยมาตรการป้องกันควบคุมโรคของประเทศต่างๆ อาจนำไปสู่ปัญหาการระบาดใหญ่ แต่ถ้าประเทศมีระบบและโครงสร้างสาธารณสุข และการบริการทางสุขภาพสัตว์ที่เข้มแข็ง จะช่วยให้สามารถค้นหาการระบาดของโรคและสกัดกั้นการระบาดได้อย่างรวดเร็ว เป็นการลงทุนด้านงบประมาณและกำลังบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า

7) ปัจจัยจากภาวะโลกร้อน ในศตวรรษที่ 21 นี้ อุณหภูมิของโลกได้เพิ่มสูงขึ้นจากช่วงศตวรรษก่อนหน้าอีก 1-4 องศาเซลเซียส มีผลให้แมลงพาหะนำโรคต่างๆ สามารถแพร่ขยายพันธุ์ได้มากขึ้น และขยายพื้นที่อาศัยข้ามประเทศหรือทวีปได้ ขณะเดียวกันจุลชีพก่อโรคต่างๆ ก็พัฒนาเติบโตได้รวดเร็วขึ้นอีกด้วย ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการเกิดโรคติดต่อทั้งในคนและสัตว์ เช่น โรคติดต่อระหว่างสัตว์และคน โรคติดต่อนำโดยแมลง และส่งผลกระทบทางอ้อมโดยทำให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติที่มีผลกระทบให้เกิดโรคระบาดต่างๆ ตามมา เช่น โรคระบาดที่สัมพันธ์กับการบริโภคอาหารและน้ำดื่มที่ไม่สะอาด ภาวะโลกร้อนทำให้สิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลง การดำรงชีวิตของสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ทำให้มีโอกาสที่จะแพร่เชื้อได้ง่ายหรือแพร่เชื้อข้ามสายพันธุ์ได้ อาจส่งผลให้เชื้อโรคทวีความรุนแรงมากขึ้น กลายเป็นโรคติดต่ออุบัติใหม่ซึ่งคนไม่มีภูมิคุ้มกัน อีกทั้งเชื้อโรคที่เจริญได้ดีในอุณหภูมิสูง เช่น เชื้อโรคไข้เลือดออก เชื้อโรคมาลาเรีย ที่มีอยู่เป็นพาหะจะแพร่พันธุ์และเจริญเติบโตได้ดีขึ้น หรืออาจทำให้ฤดูกาลระบาดยาวนานมากขึ้น

8) ปัจจัยการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 คาดว่าจะเป็นปัจจัยเสริมให้มีการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีของกลุ่มประชากรมนุษย์ สัตว์ พืช และอาหาร ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนอย่างกว้างขวาง ความคล่องตัวด้านการคมนาคม ช่วยให้เดินทางไปมาหาสู่ระหว่างประเทศสะดวกมากขึ้น โดยเฉพาะแรงงานข้ามชาติ ทั้งแรงงานไทยที่จะไปทำงานในประเทศเพื่อนบ้านและแรงงานต่างชาติที่จะเข้ามาทำงานในไทยจะเพิ่มมากขึ้น กลุ่มแรงงานนอกระบบจะมีเพิ่มขึ้น อาจจะมีการนำเข้าอาหารและผลิตภัณฑ์ที่เสี่ยงต่อสุขภาพมากขึ้น ซึ่งอาจเป็นผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้มาตรฐาน ไม่เหมาะสมกับบริบท และผิดกฎหมาย ในภาคอุตสาหกรรมจะมีการลงทุนเพิ่มขึ้น กิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ อาจทำให้โรคในพื้นที่แพร่กระจายได้อย่างรวดเร็ว และมีความซับซ้อนในการจัดการ

3.3 การระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่ อาจส่งผลกระทบทางสังคมและเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้วิเคราะห์ผลกระทบจากการระบาดของไข้หวัดนกต่อเศรษฐกิจไทย แสดงผลกระทบหลายด้าน ได้แก่

- (1) ผลกระทบด้านการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน อันเป็นผลสืบเนื่องจากการบริโภคสัตว์ปีกที่ลดลง รายได้ลดลงเพราะการเลิกจ้างงานในฟาร์มเลี้ยงสัตว์ปีกและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ผลตอบแทนจากการเลี้ยงสัตว์ปีกลดลง และจากความเชื่อมั่นของผู้บริโภคลดลง
- (2) ผลกระทบต่อการส่งออกผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก อันสืบเนื่องจากการระบาดของโรคในต่างประเทศ
- (3) ผลกระทบต่อรายได้ของนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศที่มีความกังวลต่อสถานการณ์การแพร่ระบาด

ผลกระทบในภาพรวม คือผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product ; GDP) ลดลง 25,240 ล้านบาท (ร้อยละ 0.39) และทำให้มีการใช้จ่ายภาครัฐ เพื่อป้องกันและควบคุมโรค มากกว่า 500 ล้านบาท ในขณะที่การวิเคราะห์ผลกระทบทางเศรษฐกิจทั่วโลก จากการเกิดโรคซาร์ส โรคไข้หวัดนก และไข้หวัดใหญ่ 2009 พบว่าทำให้ GDP ลดลงร้อยละ 0.6, ร้อยละ 0.3-0.7 และ ร้อยละ 2.6-4.4 ตามลำดับ (ที่มา: ธนาคารพัฒนาเอเชีย และธนาคารโลก)

ผลกระทบทางสังคมจากการระบาดของโรคไข้หวัดนก ผู้เลี้ยงสัตว์ที่มีกิจการขนาดกลางและรายย่อยต้องหยุดกิจการไป เนื่องจากสูญเสียสัตว์ปีกที่เลี้ยงไว้จนบางรายต้องเปลี่ยนอาชีพ ประชาชนตื่นตระหนก ความเชื่อมั่นในการบริโภคสัตว์ปีกและผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีกภายในประเทศลดลงอย่างมาก และส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวอีกด้วย สำหรับผลกระทบทางสังคมจากการระบาดใหญ่ของโรคไข้หวัดใหญ่ ขณะเกิดการระบาดประชาชนเกิดความตื่นกลัวเมื่อมีอาการป่วยคล้ายไข้หวัดก็พากันไปรักษาที่โรงพยาบาลเป็นจำนวนมาก แรงงานมีจำนวนลดลงเนื่องจากการเจ็บป่วย ประชาชนหยุดงานเนื่องจากกลัวติดโรคหรือเพื่อดูแลผู้ป่วย โรงเรียนหลายแห่งประกาศหยุดเรียน ธุรกิจต่างๆ อาจต้องหยุดกิจการชั่วคราว การสาธารณสุขปลอดภัยและการคมนาคมไม่สะดวกเหมือนในสภาวะปกติ บางแห่งอาจเกิดการขาดแคลนอาหาร เครื่องอุปโภคและบริโภค และเกิดความไม่มั่นใจในการดำเนินงานของรัฐบาล ผู้บริหารประเทศ หรือบุคลากรที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้านการรักษาพยาบาลและป้องกันควบคุมโรค การบริการสาธารณสุขปลอดภัยพื้นฐาน การป้องกันเหตุร้าย และการดูแลทุกข์สุขของประชาชน อาจเกิดการเจ็บป่วยเป็นจำนวนมากและไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตามปกติ ประชาชนเกิดความตื่นตระหนก ดังนั้นโรคติดต่ออุบัติใหม่จึงอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศอย่างรุนแรงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและจิตวิทยา

4

แนวคิดและหลักการของแผนยุทธศาสตร์เตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2556-2559)

แนวคิดและหลักการของแผนยุทธศาสตร์เตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2556-2559) พัฒนาขึ้นโดยอ้างอิงและสอดคล้องกับกรอบแนวคิดในประเทศและนานาชาติหลายประการ เพื่อให้ทันต่อสถานการณ์และปัจจัยแวดล้อมในปัจจุบัน และความเคลื่อนไหวของประชาคมโลก กล่าวคือ

4.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 มีแนวทางเพื่อลดผลกระทบจากโรคติดต่ออุบัติใหม่ ได้แก่ การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน เพื่อให้มีการดูแลสุขภาพที่ดีขึ้น การสร้างความเป็นธรรมในสังคม เพื่อให้มีการเข้าถึงระบบบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง การสร้างความร่วมมือกับประเทศในภูมิภาค และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดปัญหาผลกระทบทางด้านสุขภาพจากโรคระบาด

- 4.2 กฎอนามัยระหว่างประเทศ พ.ศ. 2548** (International Health Regulation 2005 ; IHR 2005) ให้ความสำคัญต่อการจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขระหว่างประเทศ รวมทั้งโรคติดต่ออุบัติใหม่ ที่อาจมีผลกระทบต่อการเดินทาง การขนส่ง และการค้าผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ มุ่งเน้นการเฝ้าระวัง และมาตรการควบคุมโรคบริเวณช่องทางเข้าออกระหว่างประเทศ ทั้งทางน้ำ ทางบก และทางอากาศ
- 4.3 ยุทธศาสตร์โรคติดต่ออุบัติใหม่ของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก** (Asia Pacific Strategy for Emerging Diseases ; APSED) เป็นยุทธศาสตร์ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบของกฎอนามัยระหว่างประเทศ พ.ศ. 2548 ให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพของประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก เพื่อการรับมือกับภัยโรคติดต่ออุบัติใหม่ และภาวะสาธารณสุขฉุกเฉิน โดยการนำประสบการณ์การระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่ 2009 มาปรับใช้
- 4.4 กรอบความร่วมมืออาเซียน และการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน** (Association of Southeast Asian Nations ; ASEAN) ประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย 3 เสาหลัก คือ 1) ประชาคมสังคม และวัฒนธรรมอาเซียน 2) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และ 3) ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ซึ่งในเสาหลักประชาคมสังคม และวัฒนธรรมอาเซียนมียุทธศาสตร์และกิจกรรมที่มุ่งเน้น เรื่องการพัฒนาศักยภาพของประเทศต่างๆ ในภูมิภาคอาเซียน ด้านการป้องกันควบคุมโรคติดต่อ รวมทั้งโรคติดต่ออุบัติใหม่ นอกจากนี้การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในอนาคต จะมีการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีของประชากร ทั้งคนและสัตว์ ตลอดจนสินค้าและเทคโนโลยีที่อาจมีผลต่อการแพร่กระจายของเชื้อโรคติดต่ออุบัติใหม่ได้อย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ทำให้ต้องมีการเตรียมพร้อมรับมือกับปัญหาสุขภาพที่อาจจะตามมา
- 4.5 แนวคิดสุขภาพหนึ่งเดียว (One Health)** เป็นระบบสุขภาพที่บูรณาการ ทั้งสุขภาพคน สุขภาพสัตว์ สุขภาพสัตว์ป่า ภายใต้ระบบนิเวศที่เอื้อต่อการมีสุขภาพที่ดี สนับสนุนโดยองค์การระหว่างประเทศ ประกอบด้วย องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (UN Food and Agriculture Organization) องค์การโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ (World Organization for Animal Health) และองค์การอนามัยโลก (World Health Organization) เป็นแนวความคิดในการทำงานร่วมกันระหว่างสหสาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง อันจะส่งเสริมให้เกิดการทำงานอย่างเป็นเอกภาพ เพื่อประโยชน์สาธารณะและสุขภาพที่ดีของทุกชีวิต

- 4.6 การจัดการปัญหาภาวะโลกร้อน** การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศในปัจจุบันที่ทำให้ อุณหภูมิของโลกสูงขึ้น มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม เช่น วงจรชีวิตของ สัตว์พาหะนำโรค ความคงทนและการแพร่กระจายเชื้อโรคเพิ่มมากขึ้น ที่ส่งผลกระทบต่อ การเกิดโรคใหม่ๆ หรือการเกิดโรคในพื้นที่ใหม่มากขึ้น จึงจำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อม รองรับปัญหาสุขภาพที่จะเกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยจากการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม
- 4.7 ข้อกำหนดด้านสุขภาพสัตว์ (OIE International Animal Health Code 2000)** ที่กำหนด ขึ้นโดยองค์การโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ (OIE) เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับสุขอนามัยสัตว์ และความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์จากสัตว์ เพื่อให้ประเทศสมาชิกใช้เป็นเกณฑ์อ้างอิงร่วมกัน ในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคเข้าสู่ประเทศผู้นำเข้าสินค้าสัตว์ หรือผลิตภัณฑ์ จากสัตว์ และเพื่อไม่ให้นำหลักสุขอนามัยมาใช้เพื่อกีดกันทางการค้าอย่างไม่เป็นธรรม
- 4.8 แนวนโยบายของสมาคมระหว่างประเทศเพื่อระบบนิเวศและสุขภาพ (International Association for Ecology & Health)** ส่งเสริมการศึกษาวิจัย การพัฒนานโยบาย และการนำนโยบายไปปฏิบัติ ที่เชื่อมโยงสุขภาพของมนุษย์ และความยั่งยืนของระบบนิเวศ มีเป้าหมายเพื่อสุขภาพที่ยั่งยืนของคน สัตว์ สัตว์ป่า และสิ่งแวดล้อม
- 4.9 มาตรฐานขององค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (Food and Agriculture Organization of the United Nations ; FAO)** มีเป้าหมายในการพัฒนามาตรฐานอาหาร และสารอาหาร รวบรวม วิเคราะห์ และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านโภชนาการ อาหาร การเกษตร ป่าไม้ และประมง ให้ประเทศสมาชิกร่วมไปใช้กำหนดนโยบายด้านการเกษตร
- 4.10 แนวทางการพัฒนาของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (Office of Agriculture Economics ; OAE)** มุ่งสนับสนุนให้เกิดการเจริญเติบโตของภาคเกษตรที่ต่อเนื่องและ ยั่งยืน เพื่อความมั่นคงทางอาหารและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของเกษตรกร

5

วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยสามารถป้องกัน ควบคุมโรคติดต่ออุบัติใหม่ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับของนานาชาติ โดยมีศักยภาพและความพร้อมของระบบบริหารจัดการ บุคลากร และการจัดการองค์ความรู้”

6

เป้าประสงค์

ประเทศไทยสามารถลดการป่วย การตาย และลดผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม อันเนื่องมาจากการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่

7

เป้าหมาย

- 7.1 ประเทศไทยมีความร่วมมือทั้งภาคสุขภาพคน สัตว์ สัตว์ป่า และสิ่งแวดล้อม และมีศักยภาพในการเฝ้าระวัง ป้องกัน รักษา และควบคุมโรคติดต่ออุบัติใหม่แบบบูรณาการ
- 7.2 ประเทศไทยมีการจัดการระบบการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่ดี ลดผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการส่งออกภายในประเทศเกี่ยวกับสัตว์หรือสินค้าแปรรูปจากสัตว์
- 7.3 ประเทศไทยมีการจัดการความรู้ด้านโรคติดต่ออุบัติใหม่อย่างบูรณาการ และส่งเสริมการวิจัยพัฒนา
- 7.4 ประเทศไทยมีระบบบริหารจัดการ และมีความพร้อมในการตอบโต้ภาวะฉุกเฉินด้านโรคติดต่ออุบัติใหม่อย่างมีประสิทธิภาพ
- 7.5 ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง ในการป้องกันโรค และมีความเชื่อมั่นต่อการแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่ของประเทศ

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์เตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2556-2559) เริ่มต้นจากการวิเคราะห์สถานการณ์ด้านโรคติดต่ออุบัติใหม่ในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา ประกอบกับวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและภายในประเทศ ประสพการณ์จากสรุปผลการดำเนินงานของแผนยุทธศาสตร์โรคไข้หวัดนกและการระบาดใหญ่ของโรคไข้หวัดใหญ่ ๒๐๐๙-๒๐๑๐ ข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และมติที่ประชุมของสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ โดยนำแนวคิดมาจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11, กฎอนามัยระหว่างประเทศ พ.ศ. 2548, ยุทธศาสตร์โรคติดต่ออุบัติใหม่ของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก, กรอบความร่วมมืออาเซียน, การเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และแนวคิดสุขภาพหนึ่งเดียว ฯลฯ ทั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อลดการป่วย การตาย และลดผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม อันเนื่องมาจากการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่ นำไปสู่การกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์พร้อมทั้งแนวทางและมาตรการดำเนินการ เพื่อตอบสนองต่อวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแต่ละยุทธศาสตร์ และสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

แผนยุทธศาสตร์เตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2556-2559) ประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์ 25 กลยุทธ์ 140 มาตรการ ดังนี้

- 8.1 ยุทธศาสตร์พัฒนาระบบเฝ้าระวัง ป้องกัน รักษา และควบคุมโรคภายใต้แนวคิดสุขภาพหนึ่งเดียว ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์ 41 มาตรการ
- 8.2 ยุทธศาสตร์การจัดการระบบการเลี้ยง และสุขภาพสัตว์ และสัตว์ป่า ให้ปลอดโรค ประกอบด้วย 8 กลยุทธ์ 36 มาตรการ
- 8.3 ยุทธศาสตร์พัฒนาระบบจัดการความรู้ และส่งเสริมการวิจัยพัฒนา ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ 19 มาตรการ
- 8.4 ยุทธศาสตร์พัฒนาระบบบริหารจัดการเชิงบูรณาการและเตรียมความพร้อมตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ 26 มาตรการ
- 8.5 ยุทธศาสตร์การสื่อสาร และประชาสัมพันธ์ความเสี่ยงของโรคติดต่ออุบัติใหม่ ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์ 18 มาตรการ

ยุทธศาสตร์ทั้ง 5 มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ ดังภาพที่ 1 ตั้งแต่การพัฒนาระบบเฝ้าระวัง และป้องกันควบคุมโรคในคน สัตว์ สัตว์ป่า และสิ่งแวดล้อม ให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อสามารถควบคุมโรคได้อย่างรวดเร็ว ทันการณ์ สร้างความปลอดภัยให้กับประชาชน

กลุ่มเสี่ยง และประชาชนทั่วไป ในขณะที่เดียวกัน ก็มีการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่ ซึ่งจะช่วยสร้างศักยภาพให้ประเทศไทยสามารถพึ่งพาตนเองได้ ลดผลเสียหายที่จะเกิดขึ้นทั้งทางเศรษฐกิจ และสังคม

นอกจากนี้ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบ และกลไกการบริหารจัดการเชิงบูรณาการ จะช่วยให้ทุกภาคส่วนในสังคมได้ผนึกกำลังเสริมสร้างศักยภาพและองค์ความรู้ในการป้องกัน ควบคุม และแก้ไขปัญหาาร่วมกัน ในปัจจุบันโรคติดต่อที่อุบัติขึ้นในประเทศหนึ่งมีโอกาสแพร่กระจายไปทั่วโลกได้อย่างรวดเร็ว การป้องกัน และควบคุมโรค จำเป็นต้องดำเนินการด้วยความร่วมมืออย่างเข้มแข็งจากนานาประเทศ

ภาพที่ 1 แสดงความเชื่อมโยงระหว่างวิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์

**ยุทธศาสตร์เตรียมความพร้อม
ป้องกัน และแก้ไขปัญหา
โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ
(พ.ศ. 2556-2559)**

ยุทธศาสตร์ที่ 1

พัฒนาระบบเฝ้าระวัง ป้องกัน รักษา
และควบคุมโรค
ภายใต้แนวคิดสุขภาพหนึ่งเดียว

พัฒนาระบบเฝ้าระวัง ป้องกัน รักษา และควบคุมโรค ภายใต้แนวคิด สุขภาพหนึ่งเดียว

๑) วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้หน่วยงานในภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องด้านโรคติดต่ออุบัติใหม่ ทั้งภาคสุขภาพคน สัตว์ สัตว์ป่า และสิ่งแวดล้อม มีความร่วมมือกันด้านการเฝ้าระวัง ป้องกัน รักษา และควบคุมโรคติดต่ออุบัติใหม่แบบบูรณาการ ภายใต้แนวคิดสุขภาพหนึ่งเดียว (One Health)
2. เพื่อให้หน่วยงานในภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน ที่เกี่ยวข้องมีศักยภาพการเฝ้าระวัง ป้องกัน รักษา และควบคุมโรคติดต่ออุบัติใหม่ อย่างมีประสิทธิภาพ

๒) ตัวชี้วัดและเป้าหมาย

1. มีกลไกการประสานงานด้านการเฝ้าระวัง ป้องกัน รักษา และควบคุมโรคติดต่ออุบัติใหม่แบบบูรณาการ ทั้งภาคสุขภาพคน สัตว์ และสัตว์ป่า
2. ระบบการเฝ้าระวังโรคสามารถตรวจพบโรคติดต่ออุบัติใหม่ และสามารถควบคุมการแพร่กระจายของโรคติดต่ออุบัติใหม่ ในประเทศได้อย่างรวดเร็วภายในระยะต้นของการระบาด
3. เครือข่ายห้องปฏิบัติการสามารถตรวจหาเชื้อสาเหตุของโรคติดต่ออุบัติใหม่ได้ตามเวลา มาตรฐานที่แต่ละหน่วยงานกำหนด และมีห้องปฏิบัติการชีวโมเลกุลที่มีมาตรฐานเพียงพอ
4. บุคลากรทางการแพทย์ และสาธารณสุขทั่วประเทศ สามารถวินิจฉัยและรักษาโรคติดต่ออุบัติใหม่ และสามารถป้องกันและควบคุมการแพร่กระจายเชื้อโรคในสถานพยาบาลได้ตามเกณฑ์ที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

๑ กลยุทธ์

- (1) เสริมสร้างความเข้มแข็งของการป้องกันโรคติดต่ออุบัติใหม่แบบบูรณาการ
- (2) บูรณาการระบบเฝ้าระวังโรคติดต่ออุบัติใหม่ ระหว่างภาค คน สัตว์ สัตว์ป่า และสิ่งแวดล้อม
- (3) พัฒนาศักยภาพระบบเครือข่ายทางห้องปฏิบัติการ
- (4) พัฒนาระบบการวินิจฉัย ดูแลรักษาพยาบาล และควบคุมโรคติดต่ออุบัติใหม่
- (5) เสริมสร้างความเข้มแข็งของการสอบสวน และควบคุมโรคเชิงบูรณาการ

กลยุทธ์ที่ 1 เสริมสร้างความเข้มแข็งของการป้องกันโรคติดต่ออุบัติใหม่แบบบูรณาการ

๑ มาตรการและแนวทางการดำเนินการ

- 1.1 ประเมินและกำหนดนโยบายในการลดความเสี่ยงของโรคติดต่อระหว่างสัตว์ และคน อย่างเป็นระบบด้วยความร่วมมือแบบพหุภาคี
- 1.2 ทบทวนและปรับปรุงกฎหมายที่เป็นประโยชน์กับการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่ให้เหมาะสม
- 1.3 ส่งเสริมการป้องกันควบคุมโรคในคน สัตว์ และสัตว์ป่า ที่บริเวณช่องทางเข้าออกประเทศ ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ รวมทั้งการเตรียมความพร้อมในการตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน ทางด้านสาธารณสุข ตามแนวทางของกฎอนามัยระหว่างประเทศ (พ.ศ. 2548)
- 1.4 พัฒนางานด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ รวมทั้งด้านบริเวณชายแดน
- 1.5 พัฒนาศักยภาพบุคลากรในการป้องกันโรคติดต่ออุบัติใหม่ ตามช่องทางเข้าออกประเทศ และแนวชายแดน
- 1.6 ปลุกฝังจิตสำนึกการปฏิบัติงานตอบสนองแบบสหสาขา ภายใต้แนวคิดสุขภาพหนึ่งเดียว ในการจัดการศึกษาระดับต่างๆ ของหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์สุขภาพ

กลยุทธ์ที่ 2 บูรณาการระบบเฝ้าระวังโรคติดต่ออุบัติใหม่ ระหว่างภาค คน สัตว์ สัตว์ป่า และสิ่งแวดล้อม

๑) มาตรการและแนวทางการดำเนินการ

- 2.1 จัดให้มีกลไกความร่วมมือระดับชาติ ในการเฝ้าระวังโรคติดต่ออุบัติใหม่แบบบูรณาการ ระหว่างภาคคน สัตว์ สัตว์ป่า และสิ่งแวดล้อม โดยเชื่อมโยงกับงานระบาดวิทยาภาคสนาม และระบาดวิทยาโมเลกุล เพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และต่างประเทศ
- 2.2 เสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบติดตามการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่ที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ
- 2.3 ให้ความรู้ที่จำเป็นเกี่ยวกับโรคติดต่ออุบัติใหม่ ที่มีแนวโน้มจะเกิดการแพร่ระบาด แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องอย่างทั่วถึง
- 2.4 ทบทวนและซักซ้อมการแจ้งข่าวการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่อย่างสม่ำเสมอ
- 2.5 ส่งเสริมประสิทธิภาพการเฝ้าระวังโรคติดต่ออุบัติใหม่ โดยใช้การวินิจฉัยและรายงานโรคตามกลุ่มอาการอย่างเหมาะสม
- 2.6 จัดให้มีระบบเฝ้าระวังโรคสำหรับโรคติดต่ออุบัติใหม่ที่สำคัญ และมีแนวโน้มที่จะระบาดในสัตว์ในพื้นที่เสี่ยง
- 2.7 จัดให้มีระบบเฝ้าระวังโรคเชิงรุกสำหรับโรคติดต่ออุบัติใหม่ที่สำคัญ และมีแนวโน้มที่จะระบาดในคน รวมถึงโรคในกลุ่มอาการที่สำคัญ เช่น สมองอักเสบ (encephalitis) เยื่อหุ้มสมองอักเสบ (meningitis) และปอดอักเสบอย่างรุนแรง (severe pneumonia)
- 2.8 ประสานความร่วมมือระหว่างภาคส่วนในการรายงานการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่ในสัตว์และคน
- 2.9 ส่งเสริมบทบาทของหน่วยงานในท้องถิ่น ประชาชนและอาสาสมัครในการเฝ้าระวังและรายงานโรคและกลุ่มอาการแสดงที่อาจบ่งถึงการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่ เช่น สัตว์ป่วยหรือตายผิดปกติ การขาดเรียนหรือขาดงานผิดปกติ
- 2.10 พัฒนาระบบเฝ้าระวังเชื้อดื้อยาทั้งในคนและสัตว์
- 2.11 จัดทำระบบมาตรฐานข้อมูลและนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ๆ มาใช้เพื่อการเฝ้าระวัง

๑) มาตรการและแนวทางการดำเนินการ

- 3.1 พัฒนาศักยภาพห้องปฏิบัติการอ้างอิงระดับชาติ ให้มีมาตรฐานสากลด้านการประกันคุณภาพ และระบบชีววินิจฉัยทางห้องปฏิบัติการ
- 3.2 สร้างห้องปฏิบัติการชีววินิจฉัยที่มีมาตรฐานเพียงพอ เพื่อการตรวจหาเชื้อโรคติดต่ออุบัติใหม่
- 3.3 พัฒนาเครือข่ายห้องปฏิบัติการทางสาธารณสุข เพื่อให้สามารถสนับสนุนงานด้านการเฝ้าระวังและควบคุมโรคในสภาวะที่มีการระบาดใหญ่
- 3.4 จัดหากำลังคนด้านห้องปฏิบัติการให้เพียงพอสำหรับการรับมือโรคติดต่ออุบัติใหม่ที่ทั้งสภาวะปกติ และในสภาวะที่มีการระบาดใหญ่
- 3.5 ฝึกอบรมและพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการในการตรวจหาเชื้อโรคติดต่ออุบัติใหม่ และจัดการข้อมูลทางระบาดวิทยา
- 3.6 จัดทำแนวทางและมาตรฐานการปฏิบัติงานระดับชาติ สำหรับการตรวจทางห้องปฏิบัติการของโรคติดต่ออุบัติใหม่
- 3.7 พัฒนาระบบและแผนการจัดเก็บรวมทั้งการส่งต่อสิ่งส่งตรวจให้มีคุณภาพ ปลอดภัย และมีการฝึกซ้อมแผนอย่างสม่ำเสมอ
- 3.8 ให้องค์กรตามกฎหมายดำเนินการควบคุม ประเมินคุณภาพตามมาตรฐานสากล เพื่อให้การรับรองคุณภาพน้ำยา ชุดทดสอบที่ใช้ในงานบริการสำหรับการวินิจฉัยผู้ป่วยทั้งที่ผลิตในประเทศและนำเข้าจากต่างประเทศ เพื่อเป็นการประกันคุณภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค
- 3.9 พัฒนาระบบรายงานผลเพื่อให้สามารถแจ้งผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการถึงผู้เกี่ยวข้องได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และทันเหตุการณ์
- 3.10 จัดตั้งศูนย์ข้อมูลเชื้อโรค ที่รวบรวมข้อมูลสำคัญ เช่น ข้อมูลความไวและการดื้อยาต้านจุลชีพ ข้อมูลพันธุกรรมของเชื้อโรคติดต่อ รวมทั้งปรับปรุงระบบการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างห้องปฏิบัติการเครือข่าย ให้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว และทันเหตุการณ์ โดยผ่านทางอินเทอร์เน็ต
- 3.11 จัดให้มีเครือข่ายของศูนย์เชี่ยวชาญเฉพาะทางที่มีประสิทธิภาพสูงในการตรวจวินิจฉัยทางห้องปฏิบัติการของกลุ่มโรคต่างๆ

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาระบบการวินิจฉัย ดูแลรักษาพยาบาล และควบคุมโรคติดต่ออุบัติใหม่

๑) มาตรการและแนวทางการดำเนินการ

- 4.1 ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโรงพยาบาลระดับต่างๆ ให้มีขีดความสามารถในการตรวจวินิจฉัย ดูแลรักษาพยาบาลผู้ป่วยโรคติดต่ออุบัติใหม่
- 4.2 จัดระบบรองรับการดูแลรักษาผู้ป่วยในสถานการณ์ระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่ และจัดซ้อมแผนอย่างสม่ำเสมอ
- 4.3 พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน ในด้านการวินิจฉัยโรค และการดูแลรักษาพยาบาล และการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อในสถานพยาบาล
- 4.4 พัฒนาระบบเครือข่าย การวินิจฉัยโรค การดูแลรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อในสถานพยาบาลทั้งในภาครัฐและเอกชน และในชุมชน รวมถึงระบบการปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านโรคติดต่ออุบัติใหม่
- 4.5 เสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบการส่งต่อผู้ป่วย และการสำรองทรัพยากรที่จำเป็น
- 4.6 จัดทำคู่มือ แนวทางการเตรียมความพร้อมระดับชาติ ด้านการวินิจฉัยโรค การดูแลรักษาพยาบาล การป้องกัน และการควบคุมการติดเชื้อ และฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ

กลยุทธ์ที่ 5 เสริมสร้างความเข้มแข็งของการสอบสวน และควบคุมโรคเชิงบูรณาการ

๑) มาตรการและแนวทางการดำเนินการ

- 5.1 พัฒนากลไกการประสานความร่วมมือระหว่างภาคส่วนสาธารณสุข ปศุสัตว์ สุขภาพสัตว์ป่า สิ่งแวดล้อม และภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง ในการสอบสวนและควบคุมโรคติดต่อ
- 5.2 พัฒนาศักยภาพของบุคลากรในการสอบสวน และควบคุมโรคติดต่อ ทั้งในภาคสุขภาพสัตว์ และสาธารณสุข ทั้งในภาครัฐและเอกชน ทั้งในระดับพื้นที่ และระดับประเทศ
- 5.3 สนับสนุนการสอบสวน และควบคุมโรคติดต่อ ทั้งในชุมชน สถานพยาบาล และห้องปฏิบัติการ

- 5.4 ปรับปรุงระบบการแยกผู้ป่วย (Isolation) และการแยกกัก (Quarantine) ผู้สัมผัสโรค
- 5.5 พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนข้อมูล ระหว่างประเทศในการเตรียมความพร้อมป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออุบัติใหม่
- 5.6 ส่งเสริมการประสานความร่วมมือระหว่างภาคีเครือข่าย ในการควบคุมโรคจากสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะการปรับปรุงสุขาภิบาลทั้งในเขตเมืองและชนบท
- 5.7 ดำเนินการตอบโต้ภาวะฉุกเฉินด้านโรคติดต่ออุบัติใหม่อย่างบูรณาการ ระหว่างภาคสาธารณสุข ปศุสัตว์ สัตว์ป่าและสิ่งแวดล้อม

๑๐ หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

- (1) กระทรวงสาธารณสุข
- (2) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- (3) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑๑ หน่วยงานสนับสนุน

- (1) กระทรวงมหาดไทย
- (2) กระทรวงกลาโหม
- (3) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- (4) กระทรวงศึกษาธิการ ร่วมกับมหาวิทยาลัย และสถาบันการศึกษา
- (5) สำนักนายกรัฐมนตรี โดยกรมประชาสัมพันธ์
- (6) กระทรวงแรงงาน
- (7) กระทรวงการต่างประเทศ
- (8) ภาคเอกชน ชุมชน รวมทั้งอาสาสมัครชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 2

การจัดการระบบการเลี้ยง และสุขภาพสัตว์
และสัตว์ป่า ให้ปลอดภัย

การจัดการระบบการเลี้ยง และสุขภาพสัตว์ และสัตว์ป่า ให้ปลอดภัย

๑) วัตถุประสงค์

1. เพื่อจัดการระบบการเลี้ยงสัตว์ ทั้งสัตว์เศรษฐกิจ สัตว์เลี้ยง และการจัดการสัตว์ป่า ให้ปลอดภัยจากโรคติดต่ออุบัติใหม่
2. เพื่อลดผลกระทบทางเศรษฐกิจ ทั้งด้านธุรกิจภายในประเทศและการส่งออกเกี่ยวกับสัตว์ และสินค้าแปรรูปจากสัตว์
3. เพื่อลดผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหาร และวิถีชีวิตของเกษตรกร

๒) ตัวชี้วัด และเป้าหมาย

1. มีระบบการเลี้ยงสัตว์ กระบวนการผลิตสัตว์ การดูแลสุขภาพสัตว์ และการจัดการสัตว์ป่า ให้ปลอดภัยจากโรคติดต่ออุบัติใหม่ตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. การบริโภคอาหารที่มีส่วนประกอบของสัตว์เศรษฐกิจ ภายในประเทศ ลดลงไม่เกิน ร้อยละ 50 ต่อปี เมื่อเกิดโรคติดต่ออุบัติใหม่ในสัตว์เศรษฐกิจชนิดนั้นๆ แต่ละครั้ง
3. ปริมาณ และราคาการส่งออกสัตว์เศรษฐกิจ และสินค้าแปรรูปจากสัตว์เศรษฐกิจ ลดลงไม่เกิน ร้อยละ 20 ต่อปี เมื่อเกิดโรคติดต่ออุบัติใหม่ในสัตว์เศรษฐกิจชนิดนั้นๆ แต่ละครั้ง
4. ไม่มีการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่ เนื่องจากการนำเข้าสัตว์ และซากสัตว์
5. มีแผนงานการฟื้นฟูระบบการเลี้ยงสัตว์ ทั้งเพื่อการบริโภคและไม่บริโภค

๓) กลยุทธ์

- (1) ปรับปรุงและพัฒนา รูปแบบการเลี้ยงสัตว์รายย่อย และการเลี้ยงสัตว์เชิงอุตสาหกรรม
- (2) ป้องกันการนำเข้าโรคติดต่ออุบัติใหม่จากต่างประเทศ
- (3) พัฒนาบุคลากรและถ่ายทอดความรู้ให้แก่กลุ่มเสี่ยงในกิจการเลี้ยงสัตว์

- (4) ส่งเสริมระบบการฆ่าสัตว์ให้มีมาตรฐาน
- (5) พัฒนาระบบการเลี้ยง สายพันธุ์ และการตลาดของสัตว์เลี้ยงและสัตว์ปีกสวยงาม หลังได้รับผลกระทบจากปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่
- (6) จัดทำระบบการตรวจสอบย้อนกลับในอุตสาหกรรมสัตว์เชิงธุรกิจ
- (7) ศึกษาและวิจัยด้านการปรับระบบการเลี้ยงสัตว์ และปัจจัยเสี่ยงของโรคติดต่ออุบัติใหม่ในสัตว์
- (8) ศึกษาความมั่นคง และความหลากหลายทางชีวภาพ และพันธุกรรมของสัตว์ป่า

กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุง และพัฒนารูปแบบการเลี้ยงสัตว์รายย่อย และการเลี้ยงสัตว์เชิงอุตสาหกรรม

๑) มาตรการและแนวทางการดำเนินการ

- 1.1 จัดระบบการเลี้ยง และการป้องกันโรคในกิจการเลี้ยงสัตว์รายย่อย เช่น การจัดตั้งฝูงปลอดโรค หมู่บ้านปลอดโรค และสหกรณ์ปลอดโรค เป็นต้น
- 1.2 พัฒนาและตรวจสอบระบบการเลี้ยงและการป้องกันโรคในสัตว์เลี้ยงเชิงอุตสาหกรรมเป็นระบบการป้องกันโรคตามหลักความปลอดภัยทางชีวภาพ (Biosecurity)
- 1.3 จัดระบบสถานที่เกี่ยวกับกิจการสัตว์เลี้ยง และสัตว์ป่า เช่น สวนสัตว์ ตลาดนัดค้าสัตว์ สนามไก่ชน สนามซ้อมชนไก่ ตลาดนัดค้าสัตว์ ให้สามารถป้องกันโรคติดต่ออุบัติใหม่ได้
- 1.4 ศึกษาติดตาม และเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบห่วงโซ่การผลิต (Supply chain)
- 1.5 ศึกษาผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงทางสิ่งแวดล้อมที่มีต่อระบบการเลี้ยงสัตว์

กลยุทธ์ที่ 2 ป้องกันการนำเข้าโรคติดต่ออุบัติใหม่จากต่างประเทศ

๑) มาตรการและแนวทางการดำเนินการ

- 2.1 กำหนดเงื่อนไขการนำเข้าสัตว์ และสัตว์ป่า รวมถึงผลิตภัณฑ์สัตว์จากต่างประเทศ และจัดระบบการตรวจสอบความปลอดภัยของแหล่งที่มาตามมาตรฐานสากล รวมถึงการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- 2.2 ตั้งจุดตรวจการเคลื่อนย้ายสัตว์และซากสัตว์ และดำเนินการอย่างเคร่งครัด
- 2.3 พัฒนาระบบการออกใบอนุญาตเคลื่อนย้าย และการตรวจสอบการเคลื่อนย้ายสัตว์ โดยทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งให้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน

- 2.4 จัดระบบการประเมินความเสี่ยงจากการนำเข้าสัตว์ และสัตว์ป่า รวมถึงผลิตภัณฑ์สัตว์จากต่างประเทศ
- 2.5 ปรับปรุงระบบสนับสนุนการป้องกันโรค เช่น การเตรียมธนาคารวัคซีน ระบบความเย็น เพื่อคงคุณภาพวัคซีน

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาศักยภาพและถ่ายทอดความรู้ให้แก่กลุ่มเสี่ยงในกิจการเลี้ยงสัตว์

๑) มาตรการและแนวทางการดำเนินการ

- 3.1 ฝึกอบรมและส่งเสริมการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแก่เจ้าหน้าที่
- 3.2 พัฒนาศักยภาพ สัตวแพทย์ สารวัตรกรมปศุสัตว์ และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการควบคุมโรค และการเคลื่อนย้ายสัตว์ ให้มีความรู้ ความชำนาญในการใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง และสามารถใช้อำนาจในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 3.3 ฝึกอบรมให้ความรู้แก่เกษตรกรที่เลี้ยงสัตว์ ให้ดำเนินการเลี้ยงอย่างถูกต้อง สามารถป้องกันโรคได้ มีผลผลิตคุณภาพดี และมีรายได้เพียงพอแก่การดำรงชีพ
- 3.4 ส่งเสริมการฝึกอาชีพระยะสั้นแก่ลูกจ้างและเกษตรกรที่ต้องการเปลี่ยนอาชีพ ภายในสถาบันและศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน หรือสถานประกอบการที่ให้ความร่วมมือ รวมทั้งจัดชุดฝึกอบรมเคลื่อนที่
- 3.5 สร้างเครือข่ายตลาดแรงงาน และจัดหางานใหม่ให้กับแรงงานในกิจการเลี้ยงสัตว์ที่ไม่สามารถทำงานเดิมต่อไปได้ หรือต้องการเปลี่ยนอาชีพ
- 3.6 สื่อสาร ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่เกษตรกรและผู้ประกอบการด้านปศุสัตว์ โดยให้ความสำคัญกับการปรับปรุงและพัฒนารูปแบบการเลี้ยงสัตว์ และโรงฆ่าสัตว์
- 3.7 ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรและผู้ประกอบการด้านปศุสัตว์ ให้ความร่วมมือในการเคลื่อนย้ายสัตว์ให้เป็นไปตามระเบียบ กฎหมาย และมีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่ออุบัติใหม่ รวมทั้งสามารถลดผลกระทบจากการเกิดโรค
- 3.8 ดูแลคุ้มครองสวัสดิการแรงงานและการประกันสังคม โดยการตรวจเยี่ยมและประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการกิจการเลี้ยงสัตว์ทราบ และปฏิบัติตามกฎหมายแรงงาน

กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมระบบการฆ่าสัตว์ให้มีมาตรฐาน

๑) มาตรการและแนวทางการดำเนินการ

- 4.1 เพิ่มศักยภาพการตรวจรับรองคุณภาพสินค้าของโรงฆ่าสัตว์ และโรงงานแปรรูป เพื่อการส่งออก
- 4.2 พัฒนาแหล่งจำหน่ายเนื้อสัตว์ให้ได้มาตรฐานความปลอดภัยแก่ผู้บริโภค
- 4.3 บังคับใช้กฎหมายในกิจการโรงฆ่าสัตว์
- 4.4 ฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรเจ้าหน้าที่ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ที่เกี่ยวข้องทั้งโรงฆ่าสัตว์ และโรงงานแปรรูปสัตว์
- 4.5 พัฒนาระบบการตรวจสอบ และการบันทึกข้อมูลจากโรงฆ่าสัตว์ โรงงานแปรรูปสัตว์ รวมทั้งระบบเชื่อมโยงข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้สามารถตรวจสอบย้อนกลับได้

กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาระบบการเลี้ยง สายพันธุ์ และการตลาดของสัตว์เลี้ยง และสัตว์ปีกสวยงาม หลังได้รับผลกระทบจากปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่

๑) มาตรการและแนวทางการดำเนินการ

- 5.1 พัฒนาระบบเฝ้าระวังโรคให้มีคุณภาพมาตรฐาน เพื่อการป้องกันโรคติดต่ออุบัติใหม่
- 5.2 ถ่ายทอดความรู้แก่ประชาชน และกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง ในการดูแล เฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรคติดต่ออุบัติใหม่
- 5.3 จัดระบบการเตรียมความพร้อม เพื่อจัดการเหตุฉุกเฉินทางสุขภาพสัตว์
- 5.4 ศึกษาริจัยและพัฒนาสายพันธุ์สัตว์ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันต่อโรคระบาด และโรคติดต่ออุบัติใหม่

กลยุทธ์ที่ 6 จัดทำระบบการตรวจสอบย้อนกลับในอุตสาหกรรมสัตว์เชิงธุรกิจ

๑) มาตรการและแนวทางการดำเนินการ

- 6.1 จัดระบบทะเบียนแก่ชมรมกลุ่มเกษตรกร ผู้ประกอบการฟาร์มเลี้ยงสัตว์ ผู้ประกอบการโรงเชือด ผู้ประกอบการโรงงานแปรรูป และผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์สัตว์
- 6.2 จัดระบบตรวจสอบรับรองและออกใบอนุญาต แก่การเคลื่อนย้ายสัตว์ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ รวมทั้งการออกใบรับรองสุขอนามัยสินค้า
- 6.3 จัดระบบข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการ ทั้งระบบการนำเข้า การตรวจสอบย้อนกลับ และระบบอ้างอิงข้อมูล

กลยุทธ์ที่ 7 ศึกษาและวิจัยด้านการปรับระบบการเลี้ยงสัตว์ และปัจจัยเสี่ยงของโรคติดต่ออุบัติใหม่ในสัตว์

๑) มาตรการและแนวทางการดำเนินการ

- 7.1 ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการปรับระบบการเลี้ยงสัตว์ โดยเน้นการพัฒนาเทคโนโลยี และรูปแบบการเลี้ยงต้นแบบ
- 7.2 ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงรวมถึงวิธีการจัดการความเสี่ยงของโรคติดต่ออุบัติใหม่ในสถานที่ต่างๆ เช่น สนามชนไก่ ตลาดนัดค้าสัตว์ และแหล่งรวมสัตว์อื่นๆ และในระหว่างการเคลื่อนย้ายสัตว์ และซากสัตว์
- 7.3 ศึกษาวิเคราะห์ระบบการผลิต การตลาด ตลอดจนห่วงโซ่ของการผลิตสัตว์ที่ได้รับผลจากการปรับปรุงระบบการเลี้ยง เช่น การปรับปรุงระบบการเลี้ยงเปิดโล่ง การปรับปรุงระบบการเลี้ยงสุกรรายย่อย โคนม เป็นต้น รวมทั้งศึกษาแนวทางการปรับปรุงกฎหมายรับรองการปรับระบบการเลี้ยง
- 7.4 ศึกษาแนวทางการสร้างฝูง พื้นที่ปลอดโรค เช่น ระบบแยกส่วนการเลี้ยง (Compartmentalization) ฟาร์มปลอดโรคติดต่ออุบัติใหม่ เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ 8 ศึกษาความมั่นคง และความหลากหลายทางชีวภาพ และพันธุกรรมของสัตว์ป่า

๑) มาตรการและแนวทางการดำเนินการ

- 8.1 บูรณาการความเชื่อมโยงกับแนวทางการวิจัยความหลากหลายทางชีวภาพที่จำเป็นและตอบสนองเป้าหมายของแผนกลยุทธ์อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ ระยะ 2011-2020 (พ.ศ. 2554-2563) เป้าหมายที่ 9 ซึ่งเกี่ยวข้องกับการวิจัยชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกราน และเส้นทางการระบาด ควบคุมหรือกำจัดชนิดพันธุ์ที่มีลำดับความสำคัญสูง และดำเนินมาตรการเพื่อจัดการเส้นทางการระบาดเพื่อป้องกันการนำเข้าและการตั้งถิ่นฐานรุกราน
- 8.2 การจัดการสุขภาพสัตว์ป่า และศึกษาความหลากหลายทางพันธุกรรมของสัตว์ป่า

๑) หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

- (1) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- (2) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (3) กระทรวงสาธารณสุข

๒) หน่วยงานสนับสนุน

- (1) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- (2) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
- (3) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
- (4) กระทรวงศึกษาธิการ รวมทั้งสถาบันการศึกษา
- (5) กระทรวงกลาโหม
- (6) กระทรวงมหาดไทย
- (7) สำนักนายกรัฐมนตรี โดยกรมประชาสัมพันธ์
- (8) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
- (9) กระทรวงแรงงาน
- (10) กระทรวงพาณิชย์
- (11) ภาคเอกชนและชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 3

พัฒนาระบบจัดการความรู้
และส่งเสริมการวิจัยพัฒนา

พัฒนาระบบจัดการความรู้ และส่งเสริมการวิจัยพัฒนา

๑) วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ประเทศมีการจัดการความรู้ เรื่องโรคติดต่ออุบัติใหม่ แบบบูรณาการ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์อย่างเป็นระบบและยั่งยืน
2. เพื่อส่งเสริมการวิจัยพัฒนาเกี่ยวกับโรคติดต่ออุบัติใหม่ อย่างเหมาะสม

๒) ตัวชี้วัด และเป้าหมาย

1. มีระบบจัดการความรู้และการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับติดต่ออุบัติใหม่แบบครบวงจร ประกอบด้วย ศูนย์กลางการจัดการความรู้ของประเทศ นโยบาย แผนที่การศึกษาวิจัย กลไกความร่วมมือทางวิชาการ ฐานข้อมูลกลาง การเผยแพร่และส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้
2. งานวิจัยพัฒนาเกี่ยวกับโรคติดต่ออุบัติใหม่ ได้รับการสนับสนุนในด้านงบประมาณ การพัฒนาบุคลากร การเผยแพร่ความรู้สู่กลุ่มเป้าหมายรวมทั้งชุมชน และการต่อยอดขยายผลเพื่อใช้ประโยชน์

๓) กลยุทธ์

- (1) จัดการความรู้อย่างเป็นระบบ
- (2) พัฒนาองค์ความรู้เชิงบูรณาการ และส่งเสริมการนำความรู้สู่นโยบายและการปฏิบัติ
- (3) พัฒนาระบบการสนับสนุนงานวิจัยพัฒนา วิศวกรรม และการออกแบบ

กลยุทธ์ที่ 1 จัดการความรู้อย่างเป็นระบบ

๑) มาตรการและแนวทางการดำเนินการ

- 1.1 จัดตั้งศูนย์กลางและพัฒนาเครือข่ายการจัดการความรู้และการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับโรคติดต่ออุบัติใหม่ รวมทั้งศูนย์เก็บรักษาสิ่งส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการ
- 1.2 กำหนดนโยบายด้านการจัดการความรู้และการศึกษาวิจัย เพื่อสนับสนุนการป้องกันควบคุม และลดความเสี่ยงจากการแพร่ระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่
- 1.3 จัดทำแผนที่การศึกษาวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้เทคโนโลยี และผลิตภัณฑ์ที่จำเป็นเกี่ยวกับโรคติดต่ออุบัติใหม่ ทั้งในด้านคน สัตว์ สัตว์ป่า และสิ่งแวดล้อม
- 1.4 สร้างกลไกการประสานความร่วมมือทางวิชาการ แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ระหว่างสถาบันองค์กร หน่วยงาน และผู้เชี่ยวชาญ ทางวิชาการ ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ
- 1.5 จัดการเผยแพร่ แลกเปลี่ยน ความรู้ที่ทันสมัย เกี่ยวกับการป้องกันควบคุมโรคติดต่ออุบัติใหม่ แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ในทุกภาคส่วน และทุกระดับ
- 1.6 พัฒนาระบบฐานข้อมูลกลาง เพื่อรวบรวมและเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่ออุบัติใหม่ ที่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลตั้งแต่ระดับชาติ ระดับจังหวัด ถึงระดับชุมชน

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนางค์ความรู้เชิงบูรณาการ และส่งเสริมการนำความรู้สู่นโยบายและการปฏิบัติ

๑) มาตรการและแนวทางการดำเนินการ

- 2.1 พัฒนางค์ความรู้เกี่ยวกับชีววิทยา นิเวศวิทยา และระบบฐานข้อมูลประชากรสัตว์ป่า ที่อาจเกี่ยวข้องกับการแพร่ระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่ ให้มีข้อมูลที่ทันสมัยเพื่อประกอบการตัดสินใจดำเนินนโยบายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 2.2 พัฒนางค์ความรู้เกี่ยวกับการระบาดและการกลายพันธุ์ของเชื้อโรค ทั้งในสัตว์และในคน รวมทั้งความรู้เกี่ยวกับการติดเชื้อระหว่างสายพันธุ์ในสัตว์
- 2.3 พัฒนาเทคโนโลยีและผลิตภัณฑ์ที่จำเป็นสำหรับการตรวจวินิจฉัย เฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมโรคติดต่ออุบัติใหม่
- 2.4 ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาและวัคซีนป้องกันโรคติดต่ออุบัติใหม่ สนับสนุนการพัฒนาต่อยอดสู่การผลิตระดับอุตสาหกรรม
- 2.5 ส่งเสริมให้เกิดเครือข่ายของศูนย์เชี่ยวชาญของกลุ่มโรคติดเชื้ออุบัติใหม่ต่างๆ
- 2.6 พัฒนางค์ความรู้เชิงระบบ ด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ที่สัมพันธ์กับโรคติดต่ออุบัติใหม่

๑) มาตรการและแนวทางการดำเนินการ

- 3.1 จัดระบบให้คำปรึกษาแนะนำเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยพัฒนา
- 3.2 พัฒนาเทคโนโลยีเพื่อรองรับการศึกษาวิจัยที่ทันสมัย เช่น เทคโนโลยีการตรวจหาลำดับสารพันธุกรรมของจุลชีพ และการสังเคราะห์จุลินทรีย์ รวมทั้งเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์
- 3.3 พัฒนาเทคโนโลยีทางการสื่อสาร และขยายช่องทางการสื่อสาร เพื่อการเผยแพร่องค์ความรู้สู่บุคลากรและประชาชน เช่น เว็บไซต์ ข้อความสั้นทางโทรศัพท์มือถือ
- 3.4 สนับสนุนการพัฒนาบุคลากร ในหน่วยงานต่างๆ ให้มีความสามารถจัดการความรู้และศึกษาวิจัย
- 3.5 จัดศูนย์ฝึกอบรมต้นแบบ ด้านการป้องกันควบคุมโรคติดต่อ สำหรับชุมชน
- 3.6 พัฒนาระบบการตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือการตรวจวินิจฉัย การทดสอบความชำนาญ (Proficiency Test) และการเตรียมตัวอย่างอ้างอิง เช่น ซีรัม และตัวอย่างตรวจอื่นๆ
- 3.7 จัดโครงสร้างพื้นฐานและอุปกรณ์ที่จำเป็น สำหรับการวิเคราะห์ลำดับสารพันธุกรรม (เช่น คอมพิวเตอร์ประสิทธิภาพสูง) การทดสอบผลิตภัณฑ์สำหรับการป้องกันและควบคุมโรค (เช่น ห้องปฏิบัติการชีวโมเลกุลที่มีมาตรฐานเพียงพอ สถานที่ทดสอบผลิตภัณฑ์ในสัตว์ทดลองที่ได้มาตรฐาน (Good Laboratory Practice ; GLP) สถานที่ผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐาน (Current Good Manufacturing Practice : cGMP) และศูนย์เก็บรักษาเชื้อโรค (National Repositories)

๑) หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

- (1) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
- (2) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
- (3) กระทรวงสาธารณสุข
- (4) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- (5) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (6) กระทรวงศึกษาธิการ และมหาวิทยาลัย
- (7) สำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย

๒) หน่วยงานสนับสนุน

- (1) กระทรวงการต่างประเทศ
- (2) สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา
- (3) สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข
- (4) สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร องค์กรมหาชน
- (5) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย
- (6) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ทหาร
- (7) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- (8) กรมประชาสัมพันธ์
- (9) สถาบันวัคซีนแห่งชาติ
- (10) องค์การเภสัชกรรม
- (11) สภาอากาศไทย
- (12) บริษัทเอกชน

ยุทธศาสตร์ที่ 4

พัฒนาระบบบริหารจัดการเชิงบูรณาการ
และเตรียมความพร้อมตอบโต้
ภาวะฉุกเฉิน

พัฒนาระบบบริหารจัดการเชิงบูรณาการ และเตรียมความพร้อมตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน

๑) วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้มีระบบการบริหารจัดการและประสานงานการป้องกัน และแก้ไขปัญหาการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่ และที่เชื่อมโยงกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2553-2557
2. เพื่อให้หน่วยงานทุกภาคส่วน และประชาชนมีความพร้อมในการตอบโต้ภาวะฉุกเฉินด้านโรคติดต่ออุบัติใหม่
3. เพื่อให้มีทรัพยากร และกำลังบำรุงเพียงพอต่อการแก้ไขสถานการณ์โรคระบาดที่เกิดขึ้น
4. เพื่อให้มีระบบการสนับสนุนปฏิบัติการตอบโต้ในภาวะฉุกเฉินที่มีประสิทธิภาพ
5. เพื่อลดการป่วย การตาย และลดผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคม อันเนื่องมาจากการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่

๒) ตัวชี้วัด และเป้าหมาย

1. ประเทศไทยมีระบบการบริหารจัดการ การป้องกันและแก้ไขปัญหาการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่ ในระยะก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย และระยะหลังเกิดภัย ที่มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2553-2557
2. มีกลไกการประสานความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย ทั้งในประเทศ และระหว่างประเทศ ตั้งแต่ระดับทวิภาคี และพหุภาคี ระดับชาติ ระดับจังหวัด และระดับท้องถิ่น
3. หน่วยงานทุกภาคส่วน และประชาชน มีความพร้อมในการตอบโต้ภาวะฉุกเฉินด้านโรคติดต่ออุบัติใหม่ ตามแผนยุทธศาสตร์เตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2556-2559)
4. ประเทศไทยมีทรัพยากร และกำลังบำรุงเพียงพอกับการตอบสนองต่อสถานการณ์โรคระบาดที่เกิดขึ้นตามเกณฑ์ที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบกำหนด

5. มีระบบสนับสนุนเพื่อรองรับการตอบโต้ในภาวะฉุกเฉินที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานที่รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์และสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม
6. จำนวนผู้ป่วยและผู้เสียชีวิต รวมทั้งการสูญเสียทางเศรษฐกิจ ไม่เกินกว่าที่คาดการณ์ไว้

๑๑ กลยุทธ์

- (1) จัดระบบการบริหารจัดการ การป้องกันและแก้ไขปัญหาการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่แบบบูรณาการ
- (2) พัฒนากลไกการประสานความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย ทั้งในประเทศ และระหว่างประเทศ
- (3) เตรียมความพร้อมในการตอบโต้ภาวะฉุกเฉินต่อโรคติดต่ออุบัติใหม่
- (4) พัฒนาระบบสนับสนุนทรัพยากรและการส่งกำลังบำรุง

กลยุทธ์ที่ 1 จัดระบบการบริหารจัดการ การป้องกันและแก้ไขปัญหาการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่แบบบูรณาการ

๑๑ มาตรการและแนวทางการดำเนินการ

- 1.1 จัดให้มีศูนย์บัญชาการในภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขระดับชาติ
- 1.2 จัดตั้งคณะกรรมการอำนวยการ ระดับชาติ ระดับกระทรวง และระดับจังหวัดที่มีผู้แทนภาคส่วนต่างๆ
- 1.3 พัฒนาระบบการอำนวยการสั่งการทั้งระดับชาติ ระดับจังหวัด และระดับท้องถิ่น เพื่อบัญชาการเหตุการณ์ในแต่ละระดับอย่างชัดเจน และมีประสิทธิภาพ
- 1.4 จัดทำแผนปฏิบัติการ และแผนเผชิญเหตุระดับชาติ ระดับกระทรวง ระดับจังหวัด และระดับท้องถิ่น โดยมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งภาคประชาชน
- 1.5 บูรณาการกลไกการทำงานและระบบงบประมาณของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทุกระดับ เพื่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ
- 1.6 บูรณาการการฝึกซ้อมแผนปฏิบัติการในพื้นที่เสี่ยงภัย และแผนเผชิญเหตุในทุกระดับร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 1.7 พัฒนาและปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ หลักเกณฑ์

- 1.8 พัฒนาระบบสนับสนุนด้านวิชาการ เพื่อการป้องกัน ควบคุม และแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่
- 1.9 จัดระบบการช่วยเหลือชาวต่างชาติในประเทศไทยที่ได้รับผลกระทบ

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนากลไกการประสานความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย ทั้งในประเทศ และระหว่างประเทศ

๑) มาตรการและแนวทางการดำเนินการ

- 2.1 พัฒนาระบบการแจ้งเตือนภัย การแจ้งข้อมูลข่าวสารการระบาดของโรค การประสานงานในการเตรียมความพร้อมและตอบโต้ต่อภัยโรคติดต่ออุบัติใหม่ทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ
- 2.2 พัฒนากลไกความร่วมมือระหว่างหน่วยราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 2.3 สนับสนุนการตอบโต้ภาวะฉุกเฉินแบบบูรณาการระหว่างภาคสาธารณสุข ปศุสัตว์ สัตว์ป่า และสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ 3 เตรียมความพร้อมในการตอบโต้ภาวะฉุกเฉินด้านโรคติดต่ออุบัติใหม่

๑) มาตรการและแนวทางการดำเนินการ

- 3.1 เตรียมความพร้อมของหน่วยงานทั่วประเทศ ในการป้องกัน และตอบโต้โรคติดต่ออุบัติใหม่ตามแผนงานที่จัดทำไว้
- 3.2 พัฒนาบุคลากรทุกระดับให้มีสมรรถนะพร้อมสำหรับตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินด้านโรคติดต่ออุบัติใหม่
- 3.3 เตรียมความพร้อมภาคประชาชน ให้มีความรู้ความเข้าใจของโรคติดต่ออุบัติใหม่ รวมทั้งการป้องกันโรคอย่างถูกต้อง
- 3.4 สนับสนุนการจัดทำแผนประคองกิจการ (Business Continuity Plan ; BCP) สำหรับทุกองค์กร และหน่วยงาน ทั้งภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และเอกชนให้เป็นรูปธรรม
- 3.5 เสริมสร้างความร่วมมือในการป้องกันควบคุมโรค ระหว่าง บุคลากรภาคส่วนต่าง เช่น บุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข บุคลากรด้านปศุสัตว์ อาสาสมัคร ทหาร ตำรวจ เป็นต้น

- 3.6 ส่งเสริมการป้องกันและควบคุมโรคโดยมาตรการที่เหมาะสม รวมทั้งมาตรการที่ไม่ใช้เวชภัณฑ์ (Non-Pharmaceutical Interventions ; NPI) เพื่อให้ประชาชนทั่วประเทศมีความสามารถพึ่งตนเองในการป้องกันโรค และลดความสูญเสียจากการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่
- 3.7 ประชาสัมพันธ์ และแจ้งเตือนผู้เดินทางระหว่างประเทศ เพื่อการป้องกันโรคติดต่อ
- 3.8 จัดการระบบช่วยเหลือฟื้นฟูผู้ประสบภัยโรคติดต่อ และบูรณะสิ่งแวดล้อม ให้กลับคืนสู่สภาพเดิม

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาระบบสนับสนุนทรัพยากรและการส่งกำลังบำรุง

๑) มาตรการและแนวทางการดำเนินการ

- 4.1 พัฒนาแนวทางการสนับสนุนด้านทรัพยากรและส่งกำลังบำรุง เพื่อตอบโต้ภาวะฉุกเฉินจากโรคติดต่ออุบัติใหม่
- 4.2 พัฒนาบุคลากรด้านการจัดสรรทรัพยากรและส่งกำลังบำรุง รวมทั้งจัดการฝึกซ้อมเป็นระยะ เพื่อให้มีความพร้อมที่จะทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 4.3 จัดระบบการตั้งและเบิกจ่ายงบประมาณที่มีความยืดหยุ่นสูง และเอื้อต่อการบริหารจัดการในภาวะฉุกเฉินได้ทุกระดับ ตามแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2553 - 2557
- 4.4 ระดมความร่วมมือและทรัพยากรภายในประเทศ จากทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และจัดทำแผนที่ทรัพยากรไว้ล่วงหน้า
- 4.5 พัฒนาระบบการจัดหา สำรอง และกระจายเวชภัณฑ์ อุปกรณ์ป้องกันร่างกาย และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่จำเป็นในการป้องกันและตอบโต้โรคติดต่ออุบัติใหม่
- 4.6 พัฒนาศักยภาพการวิจัยพัฒนาและผลิตวัคซีนและยาที่จำเป็นในประเทศ เพื่อการพึ่งพาตนเองในระยะยาว โดยความร่วมมือกับภาคธุรกิจ

๑๑) หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

- (1) กระทรวงสาธารณสุข
- (2) กระทรวงมหาดไทย
- (3) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๑๒) หน่วยงานสนับสนุน

- (1) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- (2) กรมประชาสัมพันธ์
- (3) กระทรวงศึกษาธิการ ร่วมกับสถาบันการศึกษา
- (4) กระทรวงการต่างประเทศ
- (5) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (6) กระทรวงกลาโหม
- (7) กระทรวงแรงงาน
- (8) กระทรวงอุตสาหกรรม
- (9) กระทรวงคมนาคม
- (10) รัฐวิสาหกิจ
- (11) ภาคเอกชน ชุมชน รวมทั้งอาสาสมัครชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 5

การสื่อสาร และประชาสัมพันธ์
ความเสี่ยงของโรคติดต่ออุบัติใหม่

การสื่อสาร และประชาสัมพันธ์ความเสี่ยงของโรคติดต่ออุบัติใหม่

๑) วัตถุประสงค์

1. เพื่อมีกลไกประสานงาน เผยแพร่และประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารความเสี่ยง เพื่อการป้องกันควบคุมโรคติดต่ออุบัติใหม่ที่รวดเร็ว ถูกต้อง ทันต่อสถานการณ์ และต่อเนื่องในระดับชาติ และนานาชาติ
2. เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องและประชาชน มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง สามารถรักษาพยาบาล ป้องกัน และควบคุมโรคอย่างรวดเร็วและเหมาะสม
3. เพื่อให้สังคมมีความเชื่อมั่นในประสิทธิภาพการรับมือกับสถานการณ์โรคติดต่ออุบัติใหม่
4. เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศ และความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย

๒) ตัวชี้วัด และเป้าหมาย

1. มีโครงสร้างด้านการสื่อสารความเสี่ยง ที่รองรับการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคส่วนต่างๆ อย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ
2. มีแผนยุทธศาสตร์ด้านการสื่อสารความเสี่ยง เพื่อเป็นกรอบการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ ต่อเนื่อง และยั่งยืน ในทุกระดับ
3. บุคลากรที่เกี่ยวข้องและประชาชน มีความรู้ในการป้องกัน ควบคุมโรคติดต่ออุบัติใหม่ และสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
4. บุคลากรในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่ได้รับข้อมูลข่าวสารที่จำเป็น และสามารถใช้เป็นประโยชน์ ในการปฏิบัติงานป้องกันควบคุมโรคติดต่ออุบัติใหม่ได้ตามมาตรฐาน

๓) กลยุทธ์

- (1) พัฒนาโครงสร้างและเครือข่ายด้านการสื่อสารความเสี่ยง ประชาสัมพันธ์ในทุกภาคส่วนและทุกระดับ
- (2) จัดทำยุทธศาสตร์ด้านการสื่อสารความเสี่ยงและการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโรคติดต่ออุบัติใหม่
- (3) พัฒนาบุคลากรด้านการสื่อสารความเสี่ยงและประชาสัมพันธ์

- (4) เร่งรัดการดำเนินงานเชิงรุกด้านการเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ เพื่อการป้องกัน ควบคุมโรคติดต่ออุบัติใหม่ แก่ประชาชน เพื่อการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ
- (5) พัฒนาประสิทธิภาพด้านการสื่อสารความเสี่ยงและประชาสัมพันธ์

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาโครงสร้างและเครือข่ายด้านการสื่อสารความเสี่ยง ประชาสัมพันธ์ ในทุกภาคส่วนและทุกระดับ

๑) มาตรการและแนวทางการดำเนินการ

- 1.1 พัฒนาโครงสร้าง และกลไกด้านการสื่อสารความเสี่ยง ประชาสัมพันธ์ ในทุกภาคส่วนและทุกระดับ ตั้งแต่ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และระดับชุมชน โดยปรับโครงสร้าง และจัดระเบียบคณะกรรมการด้านการสื่อสาร ให้มีความร่วมมือจากหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวาง พัฒนาหน่วยงานด้านการสื่อสารความเสี่ยงภายในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถขึ้นรับผิดชอบ เพื่อดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีศักยภาพในการให้ข่าวกับสื่อมวลชนต่างประเทศได้ และพัฒนากลไกการเชื่อมโยงเครือข่ายการสื่อสาร ทุกภาคส่วน ทุกระดับ
- 1.2 พัฒนาและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของเครือข่ายสื่อสารประชาสัมพันธ์ และเครือข่ายภาคประชาชน ในการป้องกันควบคุมโรคติดต่ออุบัติใหม่
- 1.3 จัดระบบการเฝ้าระวังข้อมูลข่าวสาร ทำการวิเคราะห์ข่าว ใช้ประกอบการกำหนดยุทธศาสตร์การสื่อสารสาธารณะอย่างสม่ำเสมอในทุกระดับ
- 1.4 จัดหาและพัฒนาวัสดุและอุปกรณ์ที่จำเป็นในการสื่อสารประชาสัมพันธ์ให้เพียงพอ ทันสมัย และมีประสิทธิภาพ สามารถรองรับกับกระแสสังคม ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

กลยุทธ์ที่ 2 จัดทำยุทธศาสตร์ด้านการสื่อสารความเสี่ยง และการประชาสัมพันธ์ของโรคติดต่ออุบัติใหม่

๑) มาตรการและแนวทางการดำเนินการ

- 2.1 จัดทำแผนยุทธศาสตร์ด้านการสื่อสารความเสี่ยงและการประชาสัมพันธ์ของโรคติดต่ออุบัติใหม่ ในทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องและทุกระดับ โดยบูรณาการกับการสื่อสารความเสี่ยงด้านอุบัติภัย ซึ่งครอบคลุมทั้งระยะก่อนเกิดอุบัติภัย ระยะอุบัติภัย และระยะหลังอุบัติภัย

- 2.2 จัดทำแผนการกระจายข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้สามารถสื่อสารข้อมูลได้ทั่วถึง รวดเร็ว ทันสถานการณ์ ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายอย่างทั่วถึง ทั้งประชาชนและหน่วยงานในประเทศ และกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ รวมถึงการใช้สื่อสังคมออนไลน์ เครือข่ายบุคคลและชุมชน
- 2.3 จัดทำแนวทางและเกณฑ์มาตรฐานการสื่อสารความเสี่ยง ทั้งในภาวะปกติและภาวะฉุกเฉิน ซึ่งสอดคล้องกันจากระดับชาติถึงระดับท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาบุคลากรด้านการสื่อสารความเสี่ยงและประชาสัมพันธ์

๑) มาตรการและแนวทางการดำเนินการ

- 3.1 จัดการฝึกอบรมบุคลากรด้านการสื่อสารความเสี่ยง รวมทั้งบุคลากร ที่เกี่ยวข้อง
- 3.2 เสริมสร้างศักยภาพและทักษะการสื่อสารความเสี่ยงและการประชาสัมพันธ์ ด้วยภาษาต่างประเทศ แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง รวมถึงจัดการฝึกอบรม ศึกษาดูงาน การสื่อสารความเสี่ยง ในองค์กรระหว่างประเทศ และในต่างประเทศ เพื่อเพิ่มประสบการณ์ และเรียนรู้รูปแบบการดำเนินงาน อันเป็นแบบอย่างที่ดีในการสื่อสารความเสี่ยง
- 3.3 จัดสรรอัตรากำลัง และกำหนดช่องทางความก้าวหน้าในสายอาชีพการสื่อสาร ความเสี่ยง ภายในหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสมและเพียงพอ

กลยุทธ์ที่ 4 เร่งรัดการดำเนินงานเชิงรุกด้านการเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ เพื่อการป้องกันควบคุมโรคติดต่ออุบัติใหม่ แก่ประชาชน เพื่อการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ

๑) มาตรการและแนวทางการดำเนินการ

- 4.1 ส่งเสริมการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์เชิงรุก เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน ให้สามารถดูแลช่วยเหลือตนเองและผู้อื่นเมื่อเจ็บป่วย และสามารถเตรียมความพร้อมรับการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่
- 4.2 เร่งเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ และรณรงค์ เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมป้องกัน ควบคุมโรคติดต่อ แก่ประชาชนทั่วไป ผ่านช่องทางการสื่อสารต่างๆ โดยบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และเอกชน
- 4.3 ส่งเสริมการใช้ช่องทางการสื่อสารเพื่อการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ที่หลากหลาย เหมาะสม กับกลุ่มเป้าหมายต่างๆ รวมถึงการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต โทรศัพท์มือถือ ข้อความสั้น

กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารความเสี่ยงและประชาสัมพันธ์

๑) มาตรการและแนวทางการดำเนินการ

- 5.1 พัฒนากลไกการประสานงาน เพื่อการผลิตและเผยแพร่ข้อมูลข่าว ระหว่างหน่วยงานในภาคส่วนต่างๆ รวมทั้งภาคประชาชน
- 5.2 จัดทำแนวทางการเผยแพร่ สื่อสาร และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโรคติดต่ออุบัติใหม่ เพื่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติ ให้สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน รวมถึงการแถลงข่าว และให้ข้อมูลแก่สื่อในภาวะวิกฤติอย่างเหมาะสม
- 5.3 ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ เพื่อพัฒนานโยบายยุทธศาสตร์ รูปแบบ และแนวทางดำเนินงาน ให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานการณ์
- 5.4 จัดระเบียบเว็บไซต์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องให้มีรูปแบบที่น่าสนใจ ง่ายต่อการเข้าถึง ลดความซับซ้อน และมีความเชื่อมโยงกันอย่างกว้างขวาง
- 5.5 ส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มและเครือข่าย สื่อมวลชน “มืออาชีพ” ด้านสาธารณสุข รวมถึงผู้ผลิตสื่อ และบุคคลผู้เป็นภาพลักษณ์ตัวแทน (Presenters) เพื่อให้ความร่วมมือในการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับโรคติดต่ออุบัติใหม่ ทั้งภาวะปกติและภาวะฉุกเฉิน โดยสนับสนุนให้มีการฝึกอบรม สัมมนา แลกเปลี่ยน เพื่อพัฒนาแนวทางปฏิบัติ และได้รับข้อมูลที่ทันสมัย อยู่เสมอ

๑๐ หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

- (1) กรมประชาสัมพันธ์
- (2) กระทรวงสาธารณสุข
- (3) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๑๑ หน่วยงานสนับสนุน

- (1) กระทรวงการต่างประเทศ
- (2) กระทรวงศึกษาธิการ ร่วมกับมหาวิทยาลัย
- (3) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ และสถาบันการศึกษา
- (4) กระทรวงมหาดไทย และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (5) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (6) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- (7) ภาคเอกชน ชุมชน รวมทั้งอาสาสมัครชุมชน

กระทรวงสาธารณสุข

1. สนับสนุนการเตรียมความพร้อมและฝึกซ้อมแผนรับมือโรคระบาดในระดับชาติ และระดับภูมิภาค
2. นำเสนอข้อมูลเพื่อพิจารณาการประกาศภาวะโรคระบาด และประกาศเขตติดโรค รวมทั้งระดับความรุนแรงของการระบาด
3. สำรวจ จัดหาทรัพยากร รวมทั้งประสานความร่วมมือด้านการแพทย์และการสาธารณสุข
4. ปรับปรุงข้อมูลด้านสถานพยาบาล บุคลากร อุปกรณ์ทางการแพทย์ ให้ทันสมัยอยู่เสมอ รวมทั้งข้อมูลพื้นที่ปลอดภัยเพื่อรองรับการอพยพถ้ามีความจำเป็น
5. จัดเตรียมกำลังคน วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ เวชภัณฑ์ ห้องปฏิบัติการ สถานพยาบาล ให้มีความพร้อม
6. จัดระบบและเครือข่ายบริการทางการแพทย์ฉุกเฉินทั่วประเทศ ที่มีความพร้อมช่วยเหลือผู้ประสบภัย
7. จัดบริการรักษาพยาบาล การอนามัย การสุขาภิบาล การป้องกันโรค แก่ผู้ประสบภัย
8. จัดให้มีระบบการเฝ้าระวังโรคที่เข้มแข็ง มีชุดเคลื่อนที่เร็วเพื่อสอบสวนและควบคุมโรคได้ทันที
9. ให้ความรู้แก่ประชาชนในการป้องกันและควบคุมโรค และด้านการรักษาพยาบาลเบื้องต้น
10. จัดระบบเตือนภัยการระบาด โดยใช้เทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัย และเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง
11. ร่วมสำรวจความเสียหายและ ความต้องการของผู้ประสบภัย
12. ร่วมฟื้นฟูความเสียหายเบื้องต้น รวมถึงการฟื้นฟูสภาพจิตใจของผู้ป่วย และครอบครัวของผู้ป่วย และผู้เสียชีวิต
13. ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานและองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อการเตรียมความพร้อม และการรับมือแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่ ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาบุคลากรแก่หน่วยงานและภาคส่วนต่างๆ เพื่อสร้างความเข้าใจการเตรียมความพร้อมตามแผนยุทธศาสตร์
14. ร่วมจัดทำ ประสาน และขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการที่เกี่ยวข้อง โดยความร่วมมือของหน่วยงานทุกภาคส่วน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์
15. สนับสนุนการจัดทำแผนระบองกิจการภายในองค์กร เพื่อเตรียมความพร้อมรับการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่ทั่วประเทศ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

1. จัดระบบปศุสัตว์ที่ปลอดโรค แก่ผู้เลี้ยงสัตว์และผู้ประกอบการ ทั้งในภาคเกษตร และภาคอุตสาหกรรม
2. ป้องกันควบคุมโรคระบาดสัตว์
3. ควบคุม ตรวจสอบการเคลื่อนย้ายสัตว์ และซากสัตว์
4. จัดให้มีระบบเตือนภัยการระบาดของโรคในสัตว์
5. จัดให้มีระบบการทำลายสัตว์ การจัดการซากสัตว์ ตลอดจนการค้าสัตว์ที่มีมาตรฐาน
6. พัฒนาบุคลากร ถ่ายทอดความรู้ให้แก่เกษตรกร ผู้ประกอบการ ลูกจ้างในกิจการเลี้ยงสัตว์
7. เตรียมกำลังคน วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ เวชภัณฑ์ ห้องปฏิบัติการ เพื่อการป้องกัน ควบคุมและรักษาโรคติดต่ออุบัติใหม่
8. จัดให้มีระบบเฝ้าระวังโรคในสัตว์
9. จัดให้มีชุดเฉพาะกิจเพื่อควบคุมโรค ประจําการทั่วทุกพื้นที่
10. ร่วมจัดทำ ประสาน และขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการที่เกี่ยวข้อง โดยความร่วมมือของหน่วยงานทุกภาคส่วน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์
11. จัดทำแผนประกอบกิจการภายในองค์กร เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่

กระทรวงมหาดไทย

1. สนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการเตรียมความพร้อม และการฝึกซ้อมแผนรับ การระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่ของประเทศ
2. ประสานงาน สั่งการ ให้การสนับสนุนแก่จังหวัด หน่วยงานท้องถิ่น ในการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ เพื่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
3. อำนวยความสะดวก กำกับ ดูแล ช่วยเหลือผู้ประสบภัยในด้านเครื่องอุปโภค บริโภค สวัสดิการอื่นๆ ให้ทั่วถึง รวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์
4. ดำเนินการอพยพ จัดหาแหล่งพักพิงชั่วคราวสำหรับประชาชนที่ประสบสาธารณภัย
5. ประกาศภัยพิบัติ ให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยตามระเบียบกระทรวงการคลังฯ
6. รักษาความสงบเรียบร้อย คຸ້มครองความปลอดภัย ป้องกันและระงับการแตกตื่น เสียขวัญ ของประชาชน
7. สงเคราะห์ผู้ประสบภัย ประสานการสนับสนุนจากองค์กรการกุศล และภาคเอกชน
8. ร่วมจัดทำ ประสาน และขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการที่เกี่ยวข้อง โดยความร่วมมือของหน่วยงานทุกภาคส่วน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์
9. สนับสนุนการจัดทำแผนประกอบกิจการภายในองค์กร เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่ทั่วประเทศ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1. เฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรคติดต่อในสัตว์ป่า และสัตว์ในธรรมชาติ
2. พัฒนาแหล่งทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมให้มีความมั่นคง ยั่งยืน ไม่เสี่ยงต่อการเกิดภัย
3. ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการตกค้างจากปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่
4. ดำเนินการฟื้นฟูและรักษาสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุล เหมาะสมต่อการดำรงชีวิตของประชาชน และสิ่งมีชีวิต
5. ร่วมจัดทำ ประสาน และขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการที่เกี่ยวข้อง โดยความร่วมมือของหน่วยงานทุกภาคส่วน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์
6. จัดทำแผนประกอบกิจการภายในองค์กร เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่

กระทรวงกลาโหม

1. อำนวยการ ประสานงาน สั่งการ กำกับดูแลการปฏิบัติของส่วนราชการ กระทรวงกลาโหม ในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ รวมทั้งการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า การฟื้นฟูบูรณะ ความเสียหาย ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว มีเอกภาพและประสิทธิภาพ (รวมทั้งสนับสนุนหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า)
2. ให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ ตามระเบียบกระทรวงการคลังฯ
3. อำนวยการ ดำเนินการให้มีการประชาสัมพันธ์ โดยใช้เครื่องมือของส่วนราชการในกระทรวง กลาโหม หรือผ่านสื่อมวลชนอื่นๆ เพื่อเตือนภัย รายงานสถานการณ์ของเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น รวมทั้งให้คำแนะนำในการปฏิบัติแก่ผู้ประสบภัยพิบัติ
4. สนับสนุน อำนวยความสะดวกในการเตรียมความพร้อมและการฝึกซ้อมแผนรับการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่ทั่วประเทศ
5. สนับสนุนทางด้านการแพทย์และอื่นๆ ตามที่ได้รับร้องขอ
6. ร่วมจัดทำ ประสาน และขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการที่เกี่ยวข้อง โดยความร่วมมือของหน่วยงานทุกภาคส่วน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์
7. จัดทำแผนประกอบกิจการภายในองค์กรเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

1. จัดเตรียมบุคลากร อุปกรณ์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
2. ศึกษา ค้นคว้า สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเครื่องมือ รวมทั้งยาและวัคซีนสำหรับการป้องกัน และแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่
3. สนับสนุนการจัดการความรู้ แก่หน่วยงานและเครือข่ายวิจัย เกี่ยวกับโรคติดต่ออุบัติใหม่
4. ร่วมจัดทำ ประสาน และขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการที่เกี่ยวข้อง โดยความร่วมมือของหน่วยงานทุกภาคส่วน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์
5. จัดทำแผนประกอบกิจการภายในองค์กร เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่

กระทรวงการต่างประเทศ

1. ประสานหน่วยงาน องค์กรระหว่างประเทศ เพื่อสนับสนุนในการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
2. ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการคัดกรองผู้เดินทางระหว่างประเทศ ณ ท่าอากาศยาน หรือ จุดผ่านแดนระหว่างประเทศ
3. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการป้องกัน ควบคุม และรักษาสิทธิประโยชน์ของประเทศไทย
4. สร้างความเข้าใจที่ถูกต้องต่อนานาชาติเกี่ยวกับสถานการณ์โรคในประเทศไทย
5. ร่วมจัดทำ ประสาน และขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการที่เกี่ยวข้อง โดยความร่วมมือของหน่วยงานทุกภาคส่วน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์
6. จัดทำแผนประกอบกิจการภายในองค์กร เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่

สำนักนายกรัฐมนตรี

1. จัดทำแผนปฏิบัติการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ประชาสัมพันธ์ สร้างความรู้ ความเข้าใจแก่หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ทั้งในภาวะปกติและภาวะวิกฤติ
2. ร่วมจัดทำ ประสาน และขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการที่เกี่ยวข้อง โดยความร่วมมือของหน่วยงานทุกภาคส่วน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์
3. จัดทำแผนประกอบกิจการภายในองค์กร เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่

กระทรวงคมนาคม

1. ให้ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่ออุบัติใหม่ รวมทั้งวิธีการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรค ให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการขนส่งสาธารณะ
2. ดำเนินการป้องกันและควบคุมพื้นที่และยานพาหนะ มิให้เป็นแหล่งแพร่เชื้อโรค รวมถึงการจัดพื้นที่เฉพาะสำหรับการคัดกรองและแยกผู้ป่วย เพื่อรองรับระบบการดูแลรักษาทางการแพทย์ และสาธารณสุขต่อไป

3. กำหนดมาตรการที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่ในการใช้บริการในระบบขนส่งสาธารณะที่ปลอดภัย
4. ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ผู้ใช้บริการในระบบขนส่งสาธารณะเกี่ยวกับโรคติดต่ออุบัติใหม่ รวมถึงคำแนะนำการใช้บริการขนส่งสาธารณะที่ปลอดภัย
5. จัดทำแผนประกอบกิจการภายในองค์กร เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่
6. สนับสนุนยานพาหนะและพนักงานประจำยานพาหนะ เพื่อใช้ในการเคลื่อนย้ายผู้ต้องสงสัย หรือผู้ป่วย
7. จัดอำนวยความสะดวกการเดินทางในเส้นทางและยานพาหนะให้แก่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการในเส้นทางความรับผิดชอบ
8. ให้ความร่วมมือและสนับสนุนการขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการฝึกซ้อมการปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์

กระทรวงแรงงาน

1. ให้นายจ้างจัดการ ให้ลูกจ้างได้รับการอบรมและฝึกปฏิบัติเพื่อสามารถทำงานได้อย่างถูกต้อง และปลอดภัยในสถานประกอบการ
2. จัดเตรียม จัดหา เกณฑ์แรงงานที่มีความรู้ทางเทคนิค เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและบรรเทาภัย
3. ร่วมสนับสนุนในการพัฒนาและคุ้มครองแรงงานในสถานประกอบการเลี้ยงสัตว์ปีก และกิจการที่เกี่ยวข้อง
4. ให้ความรู้ด้านอาชีพแก่ครอบครัวที่ประสบภัย
5. ส่งเสริมการฝึกอาชีพระยะสั้นให้กับลูกจ้างและเกษตรกรที่ต้องการเปลี่ยนอาชีพ ภายในสถาบันและศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน หรือสถานประกอบการที่ให้ความร่วมมือ รวมทั้งจัดชุดฝึกอบรมเคลื่อนที่เข้าปฏิบัติการในพื้นที่เป้าหมาย
6. สร้างเครือข่ายตลาดแรงงาน จัดหางานใหม่ให้กับแรงงานที่มีปัญหาไม่สามารถทำงานเดิมต่อไปได้ หรือต้องการเปลี่ยนอาชีพ
7. คุ้มครองดูแลสวัสดิการแรงงาน การประกันสังคม โดยตรวจเยี่ยมประชาสัมพันธ์ ให้ผู้ประกอบการกิจการเลี้ยงสัตว์ทราบ และปฏิบัติตามกฎหมายแรงงาน
8. จัดการด้านพัฒนากฎหมายและสวัสดิการแรงงานในภาวะวิกฤติ เช่น ค่าตอบแทนการลาของลูกจ้าง
9. ร่วมจัดทำ ประสาน และขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการที่เกี่ยวข้อง โดยความร่วมมือของหน่วยงานทุกภาคส่วน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์
10. จัดทำแผนประกอบกิจการภายในองค์กร เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่

กระทรวงศึกษาธิการ และมหาวิทยาลัย

1. จัดให้มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับองค์ความรู้ด้านสุขอนามัย รวมถึงโรคติดต่ออุบัติใหม่ แก่นักเรียน นิสิต นักศึกษา
2. จัดให้มีการเรียนการสอนในพื้นที่รองรับการอพยพประชาชน ตามความจำเป็น
3. ส่งเสริมให้นักเรียน นิสิต นักศึกษา มีบทบาทในการช่วยเหลือ สนับสนุนการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย
4. ร่วมจัดทำ ประสาน และขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการที่เกี่ยวข้อง โดยความร่วมมือของหน่วยงานทุกภาคส่วน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์
5. จัดทำแผนประกอบกิจการภายในองค์กร เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่

สถาบันอุดมศึกษา (โรงพยาบาลสังกัดคณะแพทยศาสตร์)

1. รักษาพยาบาลผู้ป่วย พร้อมทั้งเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาล
2. ตรวจวิเคราะห์โรคทางห้องปฏิบัติการ ร่วมดำเนินการในเครือข่ายการเฝ้าระวังโรค
3. ระดม นิสิต นักศึกษา เพื่อช่วยสนับสนุน ช่วยเหลือผู้ป่วยในภาวะฉุกเฉิน
4. จัดหลักสูตรการเรียนการสอน การแพทย์และการสาธารณสุข ให้ครอบคลุม เรื่องโรคติดต่ออุบัติใหม่
5. ร่วมจัดทำ ประสาน และขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการที่เกี่ยวข้อง โดยความร่วมมือของหน่วยงานทุกภาคส่วน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์
6. จัดทำแผนประกอบกิจการภายในองค์กร เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่

กระทรวงพาณิชย์

1. จัดให้มีเครื่องอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ
2. จัดระบบการปันส่วนและควบคุมสินค้าในภาวะขาดแคลน
3. ตรวจสอบผลิตภัณฑ์สัตว์ที่จำหน่ายในตลาดและซูเปอร์มาร์เก็ตให้มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค และเป็นมาตรฐานทั่วประเทศ
4. ประสานหน่วยงาน องค์การระหว่างประเทศ เพื่อสนับสนุนในการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
5. ร่วมจัดทำ ประสาน และขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการที่เกี่ยวข้อง โดยความร่วมมือของหน่วยงานทุกภาคส่วนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์
6. จัดทำแผนประกอบกิจการภายในองค์กร เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่

กระทรวงอุตสาหกรรม

1. ให้ความร่วมมือสนับสนุนข้อมูลเกี่ยวกับโรงงานอุตสาหกรรม
2. ให้ความร่วมมือการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
3. ร่วมจัดทำ ประสาน และขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการที่เกี่ยวข้อง โดยความร่วมมือของหน่วยงานทุกภาคส่วน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์
4. สนับสนุนการจัดทำแผนประกอบกิจการภายในองค์กรเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่ของหน่วยงานในสังกัดและภาคธุรกิจเอกชน

กระทรวงพลังงาน

1. จัดหาและผลิตน้ำมันเชื้อเพลิงและพลังงาน ให้เพียงพอต่อความต้องการในการป้องกัน แก้ไข เตรียมพร้อมรับมือปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่
2. ร่วมจัดทำ ประสาน และขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการที่เกี่ยวข้อง โดยความร่วมมือของหน่วยงานทุกภาคส่วน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์
3. จัดทำแผนประกอบกิจการภายในองค์กร เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

1. จัดทำ และสนับสนุนอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ในการสื่อสาร
2. จัดช่องทางสื่อสารหลัก ช่องทางสื่อสารสำรองเพื่อใช้ในภาวะฉุกเฉิน
3. สนับสนุนกำลังคนเพื่อบริหารจัดการติดต่อสื่อสารได้ตลอดระยะเวลา ระหว่างพื้นที่เกิดภัย กับพื้นที่ภายนอก เพื่อให้ความช่วยเหลือได้ทันเวลา
4. ร่วมจัดทำ ประสาน และขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการที่เกี่ยวข้อง โดยความร่วมมือของหน่วยงานทุกภาคส่วนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์
5. จัดทำแผนประกอบกิจการภายในองค์กร เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

1. เสริมสร้างเครือข่ายด้านการพัฒนาสังคมและสวัสดิการสังคม
2. ฟื้นฟูจิตใจให้แก่ผู้ประสบภัย
3. ร่วมจัดทำ ประสาน และขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการที่เกี่ยวข้อง โดยความร่วมมือของหน่วยงานทุกภาคส่วน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์
4. จัดทำแผนประกอบกิจการภายในองค์กร เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

1. รักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ให้บริการทางสังคม
2. ประเมินสถานการณ์ วางแผนปฏิบัติการ เตรียมจัดกำลังปฏิบัติ เตรียมการอำนวยความสะดวกให้การสนับสนุน แลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างหน่วยปฏิบัติการ
3. จัดระบบจราจร กรณีเส้นทางคมนาคมถูกตัดขาด หรือมีสิ่งกีดขวางสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่น ดำเนินการให้การช่วยเหลือบรรเทาทุกข์เมื่อเกิดภัย
4. ดูแลการดำเนินงานของด่านตรวจคนเข้าเมือง
5. ร่วมจัดทำ ประสาน และขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการที่เกี่ยวข้อง โดยความร่วมมือของหน่วยงานทุกภาคส่วน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์
6. จัดทำแผนประกอบกิจการภายในองค์กร เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่

กระทรวงยุติธรรม

1. ปรับปรุงแก้ไขและเสนอกฎหมาย เพื่อลดการแพร่กระจายของโรค
2. ให้ความเป็นธรรมกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และประชาชนโดยสอดคล้องกับสถานการณ์การระบาด
3. ร่วมจัดทำ ประสาน และขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการที่เกี่ยวข้อง โดยความร่วมมือของหน่วยงานทุกภาคส่วนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์
4. จัดทำแผนประกอบกิจการภายในองค์กร เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่

กระทรวงวัฒนธรรม

1. ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรม และจิตสาธารณะ ในการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรค
2. ร่วมจัดทำ ประสาน และขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการที่เกี่ยวข้อง โดยความร่วมมือของหน่วยงานทุกภาคส่วน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์
3. จัดทำแผนประกอบกิจการภายในองค์กร เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่

กระทรวงการคลัง

1. สนับสนุนงบประมาณ และเื้ออำนวยการให้ความสะดวกในระเบียบการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ
2. ร่วมจัดทำ ประสาน และขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการที่เกี่ยวข้อง โดยความร่วมมือของหน่วยงานทุกภาคส่วน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์
3. จัดทำแผนประกอบกิจการภายในองค์กร เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

1. ประชาสัมพันธ์เพื่อให้เกิดความมั่นใจแก่นักท่องเที่ยว
2. จัดมาตรการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวผู้ประสบภัย
3. ร่วมจัดทำ ประสาน และขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการที่เกี่ยวข้อง โดยความร่วมมือของหน่วยงานทุกภาคส่วน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์
4. จัดทำแผนประกอบกิจการภายในองค์กร เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่

การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การไฟฟ้านครหลวง และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

1. อำนวยความสะดวกในด้านการให้พลังงานไฟฟ้าขณะเกิดภัย
2. ควบคุมและป้องกันอันตรายอันอาจเกิดจากกระแสไฟฟ้าในขณะเกิดภัย
3. ร่วมจัดทำ ประสาน และขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการที่เกี่ยวข้อง โดยความร่วมมือของหน่วยงานทุกภาคส่วน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์
4. จัดทำแผนประกอบกิจการภายในองค์กร เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่

การประปาส่วนนครหลวง การประปาส่วนภูมิภาค และการประปาอื่น ๆ

1. อำนวยความสะดวกในด้านการประปา ให้มีน้ำดื่มน้ำใช้ตามปกติ
2. ควบคุมและป้องกันอันตรายอันเกิดจากการประปาชำรุด รั่วไหล พร้อมดัดแปลง แก้ไข ให้ทันต่อเหตุการณ์ในขณะเกิดภัย
3. ร่วมจัดทำ ประสาน และขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการที่เกี่ยวข้อง โดยความร่วมมือของหน่วยงานทุกภาคส่วน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์
4. จัดทำแผนประกอบกิจการภายในองค์กร เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่

สภาภาษาไทย

1. จัดหาและเตรียมโลหิต ยา เวชภัณฑ์ วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ตลอดจนเครื่องอุปโภคบริโภค เพื่อใช้บรรเทาทุกข์ และสงเคราะห์ผู้ประสบภัย
2. ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ สมาชิกสภาภาษาไทย อาสาภาษาฯ เหล่าภาษาจังหวัด รวมทั้งประชาชน เพื่อเตรียมพร้อมรับภัยพิบัติ โดยให้ความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาลและการสาธารณสุข เพื่อให้สามารถช่วยเหลือตนเอง และผู้อื่นได้เมื่อประสบภัย
3. ร่วมจัดทำ ประสาน และขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการที่เกี่ยวข้อง โดยความร่วมมือของหน่วยงานทุกภาคส่วน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์
4. จัดทำแผนประกอบกิจการภายในองค์กร เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่

สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าไทย สมาคมธนาคารไทย และสมาคมโรงพยาบาลเอกชน

1. ให้การสนับสนุนช่วยเหลือ แก่ศูนย์ปฏิบัติการระดับประเทศ ในการป้องกันและควบคุมการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่
2. ร่วมปฏิบัติงานตามที่ทางราชการร้องขอ
3. ร่วมจัดทำ ประสาน และขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการที่เกี่ยวข้อง โดยความร่วมมือของหน่วยงานทุกภาคส่วน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์
4. จัดทำแผนประกอบกิจการภายในองค์กร เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่

มูลนิธิส่งเสริมการศึกษาใช้หัวใจใหญ่

1. ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากร ทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจ ให้มีความรู้และสามารถเตรียมความพร้อมสำหรับการระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่
2. ร่วมเผยแพร่ความรู้และความเข้าใจแก่ประชาชนทั่วไป ผ่านช่องทางต่างๆ รวมทั้งทางสื่อสารมวลชน และเว็บไซต์
3. ให้ความร่วมมือกับทางราชการในภารกิจอื่นๆ เมื่อได้รับการร้องขอ

ภาคเอกชน องค์กรเอกชน สมาคมและมูลนิธิอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และภาคประชาชน

1. ให้การสนับสนุนช่วยเหลือและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ
2. ให้ความร่วมมือในเครือข่ายการปฏิบัติงานและการสื่อสารประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ความรู้ สร้างความร่วมมือในหมู่ประชาชน และประชาสังคม เพื่อการเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมโรคติดต่ออุบัติใหม่

10.1 แนวคิดและหลักการ

โรคติดต่ออุบัติใหม่มีโอกาสแพร่กระจายอย่างรวดเร็วและกว้างขวางไปทั่วโลก จึงเป็นทั้งปัญหาแก่ประเทศที่เกิดเหตุ และภัยคุกคามแก่นานาชาติ ทุกประเทศต้องเร่งการพัฒนาศักยภาพ ระบบ และเครื่องมือในการป้องกันควบคุมโรค และเตรียมพร้อมตอบโต้โรคติดต่ออุบัติใหม่ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อช่วยลดผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคม และต้องให้ความร่วมมือระหว่างประเทศในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคข้ามประเทศ การดำเนินงานภายในประเทศ จะต้องร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง โดยหน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ภายใต้นโยบายของรัฐบาลและกรอบแผนยุทธศาสตร์เตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2556-2559)

ในระหว่างที่ผ่านมา ประเทศไทยมีการดำเนินงานในลักษณะเดียวกันนี้ภายใต้กรอบแผนยุทธศาสตร์ป้องกัน แก้ไข และเตรียมพร้อมรับมือปัญหาโรคไข้หวัดนก และการระบาดใหญ่ของโรคไข้หวัดใหญ่ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2553) โดยคณะกรรมการอำนวยการเตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติเป็นกลไกดูแลในระดับชาติ อย่างไรก็ตาม กลไกดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงตามวาระของรัฐบาล ประกอบกับไม่มีหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการและการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์อย่างชัดเจน การดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ จึงทำได้จำกัดและขาดความต่อเนื่อง ดังนั้น เพื่อให้แผนยุทธศาสตร์เตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2556-2559) ยังประโยชน์แก่ประเทศได้ตามวัตถุประสงค์ จำเป็นต้องพัฒนากลไกการประสาน และขับเคลื่อนแผน ให้มีความชัดเจนและมีประสิทธิภาพ

10.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อผลักดันให้เกิดกระบวนการแปลงแผนยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ โดยหน่วยงานภาครัฐ และองค์กรที่เกี่ยวข้อง โดยมีเป้าหมายสูงสุดเพื่อให้ประเทศไทยสามารถป้องกันควบคุมโรคติดต่ออุบัติใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อบูรณาการการดำเนินงาน ระหว่างหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์ ที่มีลักษณะเป็นองค์รวม
3. เพื่อเสริมสร้างบทบาทและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในการขับเคลื่อนนโยบาย และยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติที่เป็นผล ด้วยการจัดทำแผนปฏิบัติงานในระดับต่างๆ ที่บูรณาการเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ และเป็นเอกภาพในประเทศ ภายใต้กรอบแผนยุทธศาสตร์เตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559
4. เพื่อให้มีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ อย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ

10.3 แนวทางขับเคลื่อนและบริหารจัดการแผนยุทธศาสตร์

การขับเคลื่อนและบริหารจัดการแผนยุทธศาสตร์ อย่างมีประสิทธิภาพและเอกภาพ ทั้งในภาวะปกติและภาวะฉุกเฉิน ต้องมีกลไกขับเคลื่อนและกระบวนการบริหารจัดการ โดยหน่วยงานภาครัฐ ร่วมกับภาคส่วนอื่นอย่างเต็มศักยภาพ โดยให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งจะช่วยให้การดำเนินมาตรการอันหลากหลาย ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนยุทธศาสตร์ คือ ประเทศไทยสามารถป้องกันและควบคุมโรคติดต่ออุบัติใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับของสังคมไทยและสังคมโลก โดยมีแนวทางสำคัญเพื่อการขับเคลื่อนและบริหารจัดการแผนยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. ใช้คณะกรรมการอำนวยการเตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ เพื่อเป็นกลไกระดับชาติในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ ทั้งนี้ โดยหน่วยราชการหลักที่เกี่ยวข้องเป็นผู้เสนอต่อรัฐบาลให้พิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการฯ ดังกล่าว จะพิจารณาเสนอต่อรัฐบาลให้มอบหมายหน่วยงานที่เหมาะสม ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน เพื่อกำกับดูแล บูรณาการการจัดทำแผนปฏิบัติการ ราชการและแผนงบประมาณ ดูแลปรับปรุงระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เอื้อต่อการสร้างร่วมมือ และติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งนำข้อมูลผลงานและปัญหาอุปสรรคที่พบ มาใช้ปรับปรุงการประสานและสนับสนุนการดำเนินงาน ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์อยู่เสมอ
2. ใช้กระบวนการจัดทำแผนปฏิบัติการราชการ เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ ในภาครัฐ โดยบูรณาการวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และมาตรการตามแผนยุทธศาสตร์ เข้ากับภารกิจตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยราชการ รวมทั้งบูรณาการเข้ากับระเบียบวาระงานพิเศษ หรือวาระแห่งชาติ ของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนกลาง ระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัด
3. ใช้กระบวนการขับเคลื่อนกฎอนามัยระหว่างประเทศ พ.ศ. 2548 (IHR 2005) ยุทธศาสตร์โรคติดต่ออุบัติใหม่ภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก (APSED) และกรอบความร่วมมือในปฏิญญาสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Declaration of ASEAN Concord) เป็นกลไกเสริมการพัฒนาศักยภาพของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในประเทศ และพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยผลักดันให้มีการปรับปรุงแนวทางและมาตรฐานการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ให้สอดคล้องกับแนวทาง ข้อกำหนด และเกณฑ์ตามกฎบัตร ยุทธศาสตร์ และกรอบความร่วมมือดังกล่าว
4. รัฐบาล โดยคณะกรรมการอำนวยการเตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ และหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมบทบาทและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย ในภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น เพื่อบูรณาการการดำเนินงานตามภารกิจของตน ให้สอดคล้องรองรับแผนยุทธศาสตร์ โดยมีการปฏิบัติที่สอดคล้องประสานและส่งเสริมซึ่งกันและกัน อย่างเหมาะสม

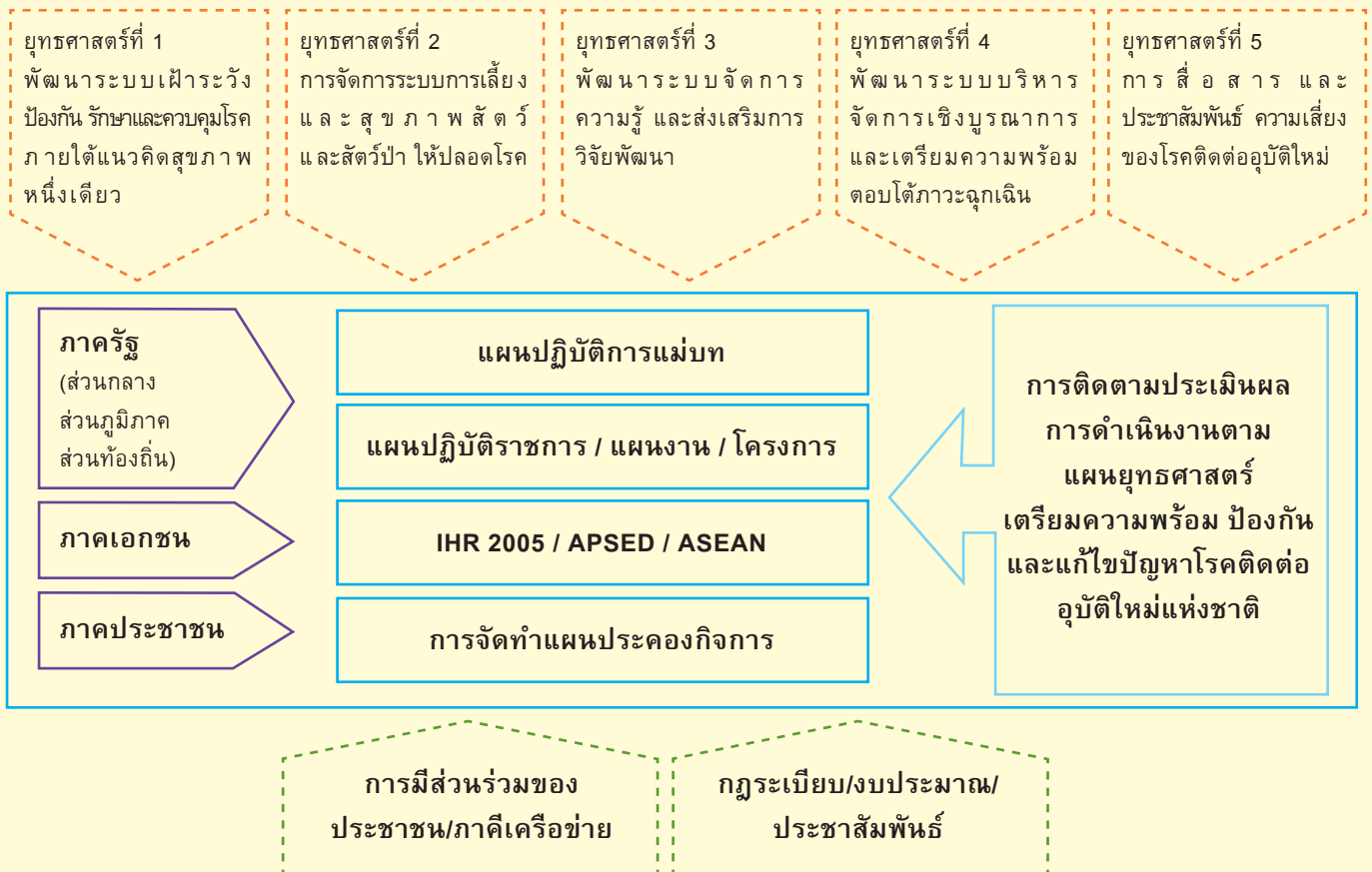
5. ใช้การจัดทำแผนประคองกิจการ (Business Continuity Plan ; BCP) เป็นกลยุทธ์เร่งรัดการเรียนรู้และพัฒนาบทบาท ของหน่วยงานภาคส่วนต่างๆ ในการเตรียมความพร้อมรับมือโรคติดต่ออุบัติใหม่และภัยพิบัติต่างๆ โดยกำหนดให้หน่วยงานภาครัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงหลักที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ อาทิ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงแรงงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐวิสาหกิจ จัดทำแผนประคองกิจการสำหรับสถานการณ์โรคระบาด และให้ช้อมปฏิบัติการตามแผนดังกล่าวเป็นระยะ โดยสอดคล้องกับกรอบแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พร้อมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคเอกชน ดำเนินการเช่นเดียวกัน
6. ใช้ระบบการติดตามและประเมินผลปฏิบัติราชการ เป็นกลไกกำกับ ติดตาม และประเมินผลการทำงานตามแผนยุทธศาสตร์ในภาครัฐ เพื่อให้สอดคล้องกับการบูรณาการการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานภาครัฐ เข้ากับกระบวนการจัดทำแผนปฏิบัติราชการในทุกระดับ โดยปฏิบัติภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ทั้งนี้ หน่วยงานที่ทำหน้าที่ประเมินผลระดับชาติ ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี สำนักงบประมาณ เป็นต้น ส่วนการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานในภาคส่วนอื่น สามารถทำได้โดยใช้ข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง หรือจากการแหล่งข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง

การขับเคลื่อน แผนยุทธศาสตร์เตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหา

โรคติดต่ออุบัติใหม่สู่การปฏิบัติ

แผนยุทธศาสตร์เตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไข
ปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2556-2559)

ภาคผนวก

คณะกรรมการอำนวยการเตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหา โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ

คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี
ที่ 149/2555

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการเตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ

เพื่อให้ประเทศไทยมีการเตรียมความพร้อมและสามารถดำเนินการป้องกัน ควบคุม และแก้ไขสถานการณ์โรคติดต่ออุบัติใหม่ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 11 (6) และ (9) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 นายกรัฐมนตรีจึงให้ยกเลิกคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 111/2553 ลงวันที่ 26 พฤษภาคม พ.ศ. 2553 และแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการเตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ โดยให้มีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1. องค์ประกอบ

1.1	รองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย	ประธานกรรมการ
1.2	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รองประธานกรรมการ
1.3	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	รองประธานกรรมการ
1.4	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย	รองประธานกรรมการ
1.5	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข	รองประธานกรรมการ
1.6	เลขาธิการนายกรัฐมนตรี	กรรมการ
1.7	ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	กรรมการ
1.8	ปลัดกระทรวงกลาโหม	กรรมการ
1.9	ปลัดกระทรวงการคลัง	กรรมการ
1.10	ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ	กรรมการ
1.11	ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	กรรมการ
1.12	ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	กรรมการ
1.13	ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	กรรมการ
1.14	ปลัดกระทรวงคมนาคม	กรรมการ
1.15	ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	กรรมการ
1.16	ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	กรรมการ
1.17	ปลัดกระทรวงพลังงาน	กรรมการ
1.18	ปลัดกระทรวงพาณิชย์	กรรมการ

/1.19 ปลัดกระทรวง ...

1.19	ปลัดกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
1.20	ปลัดกระทรวงยุติธรรม	กรรมการ
1.21	ปลัดกระทรวงแรงงาน	กรรมการ
1.22	ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม	กรรมการ
1.23	ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	กรรมการ
1.24	ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
1.25	ปลัดกระทรวงสาธารณสุข	กรรมการ
1.26	ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	กรรมการ
1.27	เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	กรรมการ
1.28	ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ	กรรมการ
1.29	ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ	กรรมการ
1.30	อธิบดีกรมการปกครอง	กรรมการ
1.31	อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์	กรรมการ
1.32	ผู้จัดการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ	กรรมการ
1.33	เลขาธิการคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ	กรรมการ
1.34	ปลัดกรุงเทพมหานคร	กรรมการ
1.35	นายกสัตวแพทยสภา	กรรมการ
1.36	นายกสัตวแพทยสมาคมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์	กรรมการ
1.37	ประธานกรรมการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	กรรมการ
1.38	ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	กรรมการ
1.39	ประธานสมาคมธนาคารไทย	กรรมการ
1.40	อธิบดีกรมควบคุมโรค	กรรมการและเลขานุการ
1.41	อธิบดีกรมปศุสัตว์	กรรมการและเลขานุการร่วม
1.42	อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	กรรมการและเลขานุการร่วม
1.43	อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช	กรรมการและเลขานุการร่วม

2. อำนาจหน้าที่

2.1 กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ระดับชาติ ในการเตรียมความพร้อม ป้องกัน ควบคุม และแก้ไข สถานการณ์การระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และกำกับดูแลให้บรรลุวัตถุประสงค์ รวมทั้งกำหนดมาตรการช่วยเหลือผู้เดือดร้อนและผู้ที่ได้รับผลกระทบ

/2.2 จัดทำ ...

2.2 จัดทำและปรับปรุงแผนยุทธศาสตร์เตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ ตลอดจนการบูรณาการระหว่างหน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน และภาคส่วนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งกำกับและติดตามผลการดำเนินงาน เพื่อให้เป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์

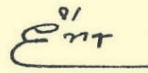
2.3 อำนวยการจัดระบบการประสานงาน และสนับสนุนกลไกการเตรียมความพร้อม รวมทั้งการกำกับ ติดตามผลการดำเนินงานของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.4 แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ คณะทำงาน หรือบุคคล เพื่อช่วยปฏิบัติงานได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

2.5 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2555

(นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร)

นายกรัฐมนตรี

คณะกรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559)

(สำเนา)

คำสั่งกระทรวงสาธารณสุข
ที่ 301 / 2554

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559)

ตามมติ คณะกรรมการอำนวยการป้องกัน ควบคุมแก้ไขสถานการณ์โรคไข้หวัดนก และการเตรียมพร้อมสำหรับการระบาดใหญ่ของไข้หวัดใหญ่ ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 105/2552 เมื่อวันที่ 25 เมษายน พ.ศ. 2552 ซึ่งมีพลตรีสนั่น ขจรประศาสน์ รองนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน กรรมการ นั้น ให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินและจัดทำแผนยุทธศาสตร์ แก้ไขปัญหาโรคไข้หวัดนก และการเตรียมพร้อมรับการระบาดใหญ่ของโรคไข้หวัดใหญ่ ฉบับที่ 3 โดยมีอธิบดีกรมควบคุมโรค และอธิบดีกรมปศุสัตว์เป็นประธานร่วม โดยมีผู้แทนผู้อำนวยการสำนักงานประสานงานระหว่างหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นอนุกรรมการ ประกอบกับมติสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2552 ที่เสนอต่อคณะรัฐมนตรีให้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อการบริหารจัดการโรคติดต่ออุบัติใหม่แบบบูรณาการ

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559) เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงเห็นควรแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2555-2559) โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ดังนี้

1. องค์ประกอบ

1.1	ปลัดกระทรวงสาธารณสุข	ที่ปรึกษา
1.2	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ	ที่ปรึกษา
1.3	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	ที่ปรึกษา
1.4	นางกัลยาณี ธรรมจารีย์ สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	ที่ปรึกษา
1.5	นายศิริวัฒน์ ทิพย์ธราดล รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข	ประธาน
1.6	นายสุวรรณหทัย วัฒนายิ่งเจริญชัย รองอธิบดีกรมควบคุมโรค	รองประธาน
1.7	นายศุภมิตร ชุณหะวัณ รมว.สาธารณสุข	รองประธาน
1.8	นายคำนวณ อึ้งชูศักดิ์ กรมควบคุมโรค	กรรมการ
1.9	นายพรเพชร ปัญญาปิยะกุล กรมควบคุมโรค	กรรมการ
1.10	นางนฤมล สวรรค์ปัญญาเลิศ กรมการแพทย์	กรรมการ
1.11	นายโสภณ เอี่ยมศิริถาวร กรมควบคุมโรค	กรรมการ
1.12	หัวหน้ากลุ่มวิชาการและการเตรียมความพร้อมฉุกเฉิน สำนักโรคติดต่ออุบัติใหม่ กรมควบคุมโรค	กรรมการ
1.13	นางวิจรรอง หุ่นสุวรรณ กรมปศุสัตว์	กรรมการ
1.14	นางนพวรรณ บัวมีรูป กรมปศุสัตว์	กรรมการ
1.15	นายรักไทย งามภักดิ์ กรมปศุสัตว์	กรรมการ
1.16	ผู้แทนกรมอนามัย	กรรมการ
1.17	ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น	กรรมการ
1.18	ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	กรรมการ
1.19	ผู้แทน...	

1.19	ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์	กรรมการ
1.20	ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	กรรมการ
1.21	ผู้แทนกระทรวงกลาโหม	กรรมการ
1.22	ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	กรรมการ
1.23	ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	กรรมการ
1.24	ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
1.25	ผู้แทนสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร	กรรมการ
1.26	ผู้อำนวยการสำนักงานโรคติดต่ออุบัติใหม่ กรมควบคุมโรค	กรรมการและ เลขานุการ
1.27	นางมนัญญา ประเสริฐสุข กรมควบคุมโรค	กรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ

2. อำนาจหน้าที่

2.1 อำนวยการจัดทำแผนยุทธศาสตร์โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 และงบประมาณ ในการเตรียมความพร้อมป้องกันควบคุม และแก้ไขสถานการณ์โรคติดต่ออุบัติใหม่ เสนอต่อคณะกรรมการอำนวยการเตรียมความพร้อมป้องกันควบคุม และแก้ไขสถานการณ์โรคไข้หวัดนก ไข้หวัดใหญ่ระบาดใหญ่ และโรคระบาดร้ายแรงในมนุษย์

2.2 แต่งตั้งคณะทำงาน หรือบุคคล ในการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 ตามความจำเป็น

2.3 ประสานงาน ติดตาม กำกับ และสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 เพื่อให้การดำเนินงาน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.4 ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2554

(ลงชื่อ)

ไพจิตร วราชิต
(นายไพจิตร วราชิต)
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

สำเนาถูกต้อง

(นางมนัญญา ประเสริฐสุข)
นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
สำนักโรคติดต่ออุบัติใหม่
2 มีนาคม 2554

(สำเนา)

คำสั่งกระทรวงสาธารณสุข

ที่ 531 / 2554

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559) เพิ่มเติม

.....

อนุสนธิคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ 301/2554 ลงวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2554 แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559) เพื่อให้การดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559) เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และครอบคลุมทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นั้น

กระทรวงสาธารณสุขเห็นควรแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559) เพิ่มเติม ดังนี้

1.1 ผู้แทนสำนักงานผู้แทนองค์การอนามัยโลกประจำประเทศไทย	กรรมการ
1.2 ผู้แทนสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ	กรรมการ
1.3 ผู้แทนสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ	กรรมการ
1.4 ผู้แทนสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข	กรรมการ
1.5 ผู้แทนสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2554

(ลงชื่อ) ศิริวัฒน์ ทิพย์ธราดล
(นายศิริวัฒน์ ทิพย์ธราดล)
รองปลัดกระทรวงกระทรวงสาธารณสุข

สำเนาถูกต้อง

กัญญาพร พร้อมเพรียงชัย

(นางสาวกัญญาพร พร้อมเพรียงชัย)

นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ

สำนักโรคติดต่ออุบัติใหม่

เมษายน 2554

(สำเนา)

คำสั่งกระทรวงสาธารณสุข

ที่ 645 / 2554

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559) เพิ่มเติม

.....

อนุสนธิคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ 301/2554 ลงวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2554 แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559)

เพื่อให้การดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559) เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และครอบคลุมทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงเห็นควรแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559) เพิ่มเติม ดังนี้

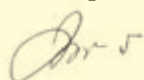
1.1	ผู้อำนวยการสถาบันบำราศนราดูร	กรรมการ
1.2	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข
กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	กรรมการ
1.3	ผู้อำนวยการสำนักโรคติดต่อทั่วไป กรมควบคุมโรค	กรรมการ
1.4	ผู้อำนวยการสำนักโรคระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค	กรรมการ
1.5	ผู้แทนสำนักงบประมาณ สำนักนายกรัฐมนตรี	กรรมการ
1.6	นางสาวจิตรา ชีรางกูร นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
สำนักโรคติดต่ออุบัติใหม่ กรมควบคุมโรค	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ. 2554

(ลงชื่อ) ศิริวัฒน์ ทิพย์ธราดล
(นายศิริวัฒน์ ทิพย์ธราดล)
รองปลัดกระทรวงกระทรวงสาธารณสุข

สำเนาถูกต้อง

(นางมนัญญา ประเสริฐสุข)
นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
สำนักโรคติดต่ออุบัติใหม่
พฤษภาคม 2554

คณะทำงานจัดทำแผนยุทธศาสตร์ โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559)

(สำเนา)

คำสั่งกระทรวงสาธารณสุข

ที่ 735 / 2554

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559)

ตามคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ 301 / 2554 ลงวันที่ 2 มีนาคม 2554 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559) คำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ 531 / 2554 ลงวันที่ 22 เมษายน 2554 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559) เพิ่มเติม และคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ 654 / 2554 ลงวันที่ 20 พฤษภาคม 2554 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559) เพิ่มเติม อาศัยอำนาจหน้าที่ข้อ 2.2 ให้แต่งตั้งคณะกรรมการ หรือบุคคลในการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 ตามความจำเป็น

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559) เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คณะกรรมการจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559) โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ดังนี้

1. องค์ประกอบ

1.1 นายสุวรรณหทัย วัฒนายิ่งเจริญชัย	กรมควบคุมโรค	ประธานคณะกรรมการ
1.2 นายศุภมิตร ชุณหะวัณ	กรมควบคุมโรค	รองประธานคณะกรรมการ
1.3 นายคำณวน อึ้งชูศักดิ์	กรมควบคุมโรค	รองประธานคณะกรรมการ
1.4 พลตรีถนอม สุภาพร	กระทรวงกลาโหม	คณะกรรมการ
1.5 พันเอกพจน์ เอมพันธ์	กระทรวงกลาโหม	คณะกรรมการ
1.6 นายวัฒนา ธรรมศิริ	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	คณะกรรมการ
1.7 นายธราพงษ์ ลักษนาม	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	คณะกรรมการ
1.8 นายเบญจรงค์ ศรีเนตร	กระทรวงศึกษาธิการ	คณะกรรมการ
1.9 นางสาววีรพรรณ วัชรพงศ์กุล	กระทรวงศึกษาธิการ	คณะกรรมการ
1.10 นางจิตติวรรณ เกิดสมบุญ	กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	คณะกรรมการ
1.11 นายเพิ่มสุข สัจจาภิวัฒน์	กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	คณะกรรมการ
1.12 นางวิรงรอง หุ่นสุวรรณ	กรมปศุสัตว์	คณะกรรมการ
1.13 นายรักไทย งามภักดิ์	กรมปศุสัตว์	คณะกรรมการ
1.14 นางนพวรรณ บัวมีรูป	กรมปศุสัตว์	คณะกรรมการ
1.15 นางธารทิพย์ ทองงามขำ	กรมประชาสัมพันธ์	คณะกรรมการ
1.16 นางสุรัชณา ฤกษ์ชนะ	กรมประชาสัมพันธ์	คณะกรรมการ

1.17 นาง...

1.17 นางเรื่อนเพ็ชร แหลมทองมงคล	กรมประชาสัมพันธ์	คณะทำงาน
1.18 นายชัยณรงค์ วาสนะสมสิทธิ์	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	คณะทำงาน
1.19 นางสาวจันทร์สิมา แสงสุริยา	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	คณะทำงาน
1.20 นายธนา ยันตรโกวิท	กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น	คณะทำงาน
1.21 นายธีรพัฒน์ คัชมาตย์	กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น	คณะทำงาน
1.22 นายสิทธิวีร์ วรรณพฤกษ์	กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น	คณะทำงาน
1.23 นางดวงรัตน์ โพธิ์เที่ยง	กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช	คณะทำงาน
1.24 นางวัลยา ไชยภักดี	กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช	คณะทำงาน
1.25 นายวงวัฒน์ ลีลักษณ์	สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร	คณะทำงาน
1.26 นายชนินันท์ สนธิไชย	สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร	คณะทำงาน
1.27 ผู้แทนสภาอากาศไทย	สภาอากาศไทย	คณะทำงาน
1.28 นางสาวอังคณา สมันสทวิชัย	องค์การสวนสัตว์ในพระบรมราชูปถัมภ์	คณะทำงาน
1.29 นายชวลิต ตันตินิมิตกุล	สำนักงานผู้แทนองค์การอนามัยโลก ประจำประเทศไทย	คณะทำงาน
1.30 นางเบญจมาภรณ์ จันทร์พัฒน์	สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริม สุขภาพ	คณะทำงาน
1.31 นางสมนึก ศิริสุวรรณ	สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ	คณะทำงาน
1.32 นายวิสุทธิ บุญญะโสภิต	สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ	คณะทำงาน
1.33 นางสาวนิลวรรณ ทุนคุ่มทอง	สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ	คณะทำงาน
1.34 นางสาวกรองแก้ว ศุภวัฒน์	สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข	คณะทำงาน
1.35 นางสาวศิริมา ปัทมดิลก	สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข	คณะทำงาน
1.36 นางสาวพรพิศ ศิลขวูรท์	สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข	คณะทำงาน
1.37 นายบุญชัย กิจสนาโยธิน	สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข	คณะทำงาน
1.38 นายสุรชัย ศีลาวรรณ	สถาบันการแพทย์ฉุกเฉิน	คณะทำงาน
1.39 นางสาวอุรา สุวรรณรักษ์	สถาบันการแพทย์ฉุกเฉิน	คณะทำงาน
1.40 นางนฤมล สวรรค์ปัญญาเลิศ	กรมการแพทย์	คณะทำงาน
1.41 นางรจนา บำรุงศักดิ์	กรมการแพทย์	คณะทำงาน
1.42 นางพรทิพภา ชัยเนตรภรณ์	กรมการแพทย์	คณะทำงาน
1.43 นางสาวศศิพร ตัชชนานุสรณ์	กรมอนามัย	คณะทำงาน
1.44 นางวลัยพร เตียวพิพิธพร	สำนักบริหารการสาธารณสุข	คณะทำงาน
1.45 นางพรทิพย์ บุนนาค	สำนักบริหารการสาธารณสุข	คณะทำงาน
1.46 นายโสภณ เอี่ยมศิริถาวร	สำนักโรคติดต่อทั่วไป กรมควบคุมโรค	คณะทำงาน
1.47 นางจริยา แสงสัจจา	สถาบันบำราศนราดูร กรมควบคุมโรค	คณะทำงาน
1.48 นายพรพิทักษ์ พันธุ์หล้า	สำนักโรคติดต่อทั่วไป กรมควบคุมโรค	คณะทำงาน
1.49 นางสุพินดา ตีระรัตน์	สำนักโรคติดต่อทั่วไป กรมควบคุมโรค	คณะทำงาน
1.50 นางสาววรายา เหลืองอ่อน	สำนักโรคติดต่ออุบัติใหม่ กรมควบคุมโรค	คณะทำงาน
		1.51 นาง...

1.51 นางวีณา ภักดีสิริวิชัย	สำนักโรคติดต่ออุบัติใหม่	คณะทำงาน
1.52 นางสาวจิตรา ชีรางกูร	สำนักโรคติดต่ออุบัติใหม่	คณะทำงาน
1.53 ร.ต.อ.รุ่งเรือง กิจผาติ	สำนักโรคติดต่ออุบัติใหม่	คณะทำงานและเลขานุการ
1.54 นางมณีญา ประเสริฐสุข	สำนักโรคติดต่ออุบัติใหม่	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ

2. อำนาจหน้าที่

- 2.1 จัดทำแผนยุทธศาสตร์โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559) และแผนปฏิบัติการให้สอดคล้องกับสถานการณ์การระบาดของโรคอุบัติใหม่
- 2.2 ประสาน สนับสนุน ให้การดำเนินการตามแผนปฏิบัติการฯ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
- 2.3 ติดตาม กำกับ การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการฯ
- 2.4 ประสานงาน จัดหางบประมาณ และทรัพยากร เพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน
- 2.5 แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อปฏิบัติงานตามความจำเป็น
- 2.6 ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 17 มิถุนายน พ.ศ. 2554

(ลงชื่อ) ศิริวัฒน์ ทิพย์ธราดล
(นายศิริวัฒน์ ทิพย์ธราดล)
รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข

สำเนาถูกต้อง

(นางมณีญา ประเสริฐสุข)
นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
สำนักโรคติดต่ออุบัติใหม่
มิถุนายน 2554

มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 28 สิงหาคม 2555

ด่วนที่สุด

ที่ นร 0505/23288

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม.10300

31 สิงหาคม 2555

เรื่อง แผนยุทธศาสตร์เตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ
(พ.ศ. 2556 - 2559)

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือกระทรวงสาธารณสุข ด่วนที่สุด ที่ สช 0436.2/2596
ลงวันที่ 27 กรกฎาคม 2555

สิ่งที่ส่งมาด้วย ตามบัญชีแนบท้าย

ตามที่ได้เสนอเรื่อง แผนยุทธศาสตร์เตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่
แห่งชาติ (พ.ศ. 2556 - 2559) ไปเพื่อดำเนินการ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงกลาโหม กระทรวงการคลัง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและ
การสื่อสาร กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงแรงงาน กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานประมาณ และสำนักงานคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้เสนอความเห็นไปเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีด้วย
ส่วนความเห็นของกระทรวงคมนาคมได้รับภายหลังจากที่คณะรัฐมนตรีพิจารณาเรื่องนี้ไปแล้ว ความละเอียดปรากฏ
ตามสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วยนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2555 ลงมติเห็นชอบตามที่กระทรวงสาธารณสุข
เสนอ โดยให้กระทรวงสาธารณสุขจัดทำแผนยุทธศาสตร์ฯ ให้สอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
แห่งชาติและรูปแบบการบริหารจัดการแบบ Single Command โดยคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรร่วมกัน เพื่อไม่ให้เกิด
ภาระงบประมาณในภาพรวมอย่างต่อเนื่องตามความเห็นของสำนักงานประมาณ พร้อมทั้งให้ความเห็นของกระทรวง
การคลัง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสำนักงาน
คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไปพิจารณาดำเนินการด้วย

จึงเรียนยืนยันมาและขอได้โปรดดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป
ทั้งนี้ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องตามบัญชีแนบท้ายทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายศิริ เลิศธรรมเทวี)

ที่ปรึกษาประจำสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักพัฒนายุทธศาสตร์และติดตามนโยบายพิเศษ
โทร. 0 2280 9000 ต่อ 443
โทรสาร 0 2280 1446
www.cabinet.thaigov.go.th

รายงานผู้จัดทำ
แผนยุทธศาสตร์เตรียมความพร้อม
ป้องกัน และแก้ไขปัญหา
โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ
(พ.ศ. 2556 - 2559)

รายนามผู้จัดทำ แผนยุทธศาสตร์เตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. 2556 - 2559)

ภาครัฐ และองค์กรของรัฐ

กระทรวงสาธารณสุข

1. นายแพทย์สุวรรณชัย วัฒนายิ่งเจริญชัย
2. นายแพทย์ศุภมิตร ชุณหสวัณวิวัฒน์
3. นายแพทย์ค่านวณ อึ้งชูศักดิ์
4. นายแพทย์สมศักดิ์ วัฒนศรี
5. นายแพทย์โสภณ เอี่ยมศิริถาวร
6. นายสัตวแพทย์พรพิทักษ์ พันธุ์หล้า
7. นางสุพินดา ตีระรัตน์
8. แพทย์หญิงนฤมล สวรรค์ปัญญาเลิศ
9. นางรจนา บำรุงศักดิ์
10. นางพรทิพภา ชัยเนตรภรณ์
11. แพทย์หญิงจรรยา แสงสัจจา
12. นางวราภรณ์ เทียนทอง
13. นางอังคณา อิ่มน้อย
14. นางสาวกรองแก้ว ศุภวัฒน์
15. นางสาวศิริมา ปัทมดิลก
16. ดร. อรอนงค์ รัชตราเซนชัย
17. นางสาวนภวรรณ เจนใจ
18. สัตวแพทย์หญิงดาริกา กิ่งเนตร
19. นายชวลิต ตันตินิมิตกุล
20. นางเบญจมาภรณ์ ภิญโญพรพาณิชย์
21. นายแพทย์ธนรักษ์ ผลิพัฒน์
22. นางสาวศศิพร ตัชชานนุสรณ์
23. นางสาวถนอมรัตน์ ประสิทธิ์เมตต์
24. นางวัลย์พร เตียวพิพิธพร
25. นางพรทิพย์ บุนนาค
26. นายดุสิต สกุลปิยะเทวัญ
27. นางสาวจรรยา เสนอใจ
28. เกษัชกรสมชาย ยุทธยานนท์
29. นายแพทย์รุ่งเรือง กิจผาติ

30. แพทย์หญิงวรายา เหลืองอ่อน
31. แพทย์หญิงนาฎพฐ สงวนวงศ์
32. แพทย์หญิงรจนา วัฒนรังสรรค์
33. นางวีณา ภัคดีสิริวิชัย
34. นางสาวจิตรา ชีรางกูร
35. นางมณีญญา ประเสริฐสุข

กระทรวงมหาดไทย

36. นายชัยณรงค์ วาสนะสมสิทธิ์
37. นางสาวจันทร์ลีมา แสงสุริยา
38. นายธนา ยันตรโกวิท
39. นายธีรพัฒน์ คัชมาตย์
40. นายสิทธิวีร์ วรณพฤษ์

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

41. สัตวแพทย์หญิงวิรงรอง หุ่นสุวรรณ
42. นายสัตวแพทย์รักไทย งามภักดิ์
43. สัตวแพทย์หญิงนพวรรณ บัวมีรูป
44. นายสัตวแพทย์นิรันดร เอื้องตระกูลสุข

กระทรวงกลาโหม

45. พลโทถนอม สุภาพร
46. พันเอกนายแพทย์พจน์ เอ็มพันธ์

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

47. นายเพิ่มสุข สัจจาภิวัฒน์
48. นางฐิติวรรณ เกิดสมบุญ
49. นางสาวอังศุธร ศิริลักษณ์มานนท์

มหาวิทยาลัย

50. รองศาสตราจารย์ น.สพ.ปานเทพ รัตนากร
51. อาจารย์นายสัตวแพทย์ ดร.วิทวัช วีริยะรัตน์
52. รองศาสตราจารย์ ดร.พรทิพย์ เพ็ชรมิตร
53. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุวดี มหาคุณกิจเจริญ

- 54. ศาสตราจารย์ ดร.ศรีสิน คุณสมิทธิ
- 55. นางรัตนา เพ็ชรอุไร
- 56. อาจารย์สัตวแพทย์หญิง ดร.วราพร พิมพ์ประไพ

กระทรวงศึกษาธิการ

- 57. นายเบญจรงค์ ศรีเนตร
- 58. นางสาววีพรรณ วัชรพงศ์กุล
- 59. นายพินิจศักดิ์ สุวรรณรังค์

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- 60. นางดวงรัตน์ โพธิ์เที่ยง
- 61. นางวัลยา ไชยภักดี
- 62. นางรัชนีกร คารณมาศ
- 63. นางสาวเบญจวรรณ สุขเจริญ

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- 64. นายวัฒนา ธรรมศิริ
- 65. นายธราพงษ์ ลักษนาม

กระทรวงแรงงาน

- 66. นางสาวอัจฉรา งามสมจิตร
- 67. นางสาวเกศรินทร์ กันโท

กระทรวงอุตสาหกรรม

- 68. นางพงษ์ศิริ วรรณศรี
- 69. นางดารุณีย์ ภู่งศ์สกุล

กระทรวงพาณิชย์

- 70. นางสาวไพลิน ดวงสถาพร

กระทรวงการคลัง

- 71. นางเกตุวรี เลี้ยงมัน

กระทรวงยุติธรรม

- 72. นางมนัสวัลย์ ก้อนทอง

สำนักนายกรัฐมนตรี

73. นางธารทิพย์ ทองงามขำ
74. นางสุรัชณา ฤกษ์ชนะ
75. นางเรื่อนเพ็ชร แผลมทองมงคล
76. นายทองใหญ่ อัยยะวรากุล
77. นายเผ่าพิชร์ รพีธรรมานนท์

สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

78. นายแพทย์วงวัฒน์ ลีวัลักษณ์
79. นายแพทย์ชนินันท์ สนธิไชย

องค์การสวนสัตว์ในพระบรมราชูปถัมภ์

80. สัตวแพทย์หญิงอังคณา สมันสทวิชัย

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

81. นางเบญจมาภรณ์ จันทร์พัฒน์

สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

82. แพทย์หญิงสมนึก ศิริสุวรรณ
83. นายวิสุทธิ บุญญะโสภิต

สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

84. นางสาวนิลวรรณ ทุนคุ้มทอง

สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข

85. เกษัชกรหญิงพรพิศ ศิลขุทธ์
86. นายแพทย์บุญชัย กิจสนาโยธิน

สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

87. นายสุรัชย์ ศิลาวรรณ
88. นางสาวอุรา สุวรรณรักษ์

แพทยสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

89. นายแพทย์นิธิวัฒน์ กิจศรีอุไร

สัตวแพทยสภา

90. นายสัตวแพทย์ชูชัย อังศุขรังสี

สภาเทคนิคการแพทย์

91. นางศิริรัตน์ ลิกานนท์สกุล

92. นายไพบูรณ์ รัตนชัยพรพันธ์

องค์การสหประชาชาติ

93. นายธีระยุทธ ประทุมชาติ

94. นางสาวประทีน ธรรมรักษ์

95. แพทย์หญิงสุดารัตน์ ดำรงวัฒนโกคิน

ภาครัฐวิสาหกิจ

การประปานครหลวง

96. นางสาวอุดมพร นันทิสันติผล

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

97. นางสาวยลรวี สิทธิชัย

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย

98. นายภาคภูมิ ศิริอาชาวัฒนา

99. นางรัตนศิริ จิวานนท์

ภาคเอกชน

สมาคมผู้ผลิตอาหารสัตว์ไทย

100. นายสุพจน์ อานันทนะสูงศ์

แผนยุทธศาสตร์

**เตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหา
โรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ
(พ.ศ. 2556 - 2559)**

